

สาขาวิชาการสูคาน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

การสอนเสริมครั้งที่ 2
หน่วยที่ 8 - 15

เอกสารโนํตหักนชุดวิชา

80202

สถาบันและกระบวนการ ทางการเมืองไทย

Thai Political Institutions
and Processes

(ฉบับปรับปรุง)

ส่วนลิขสิทธิ์

เอกสารโปรดทัศน์ชุดวิชา สถาบันและกระบวนการทางการเมืองไทย การสอนเสริมครั้งที่ 2

จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนเสริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตลือสอนเสริม ศูนย์โปรดทัศนศึกษา

สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ที่ : โรงพยาบาลสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ครั้งที่ 28 กุมภาพันธ์ 2558 ปรับปรุง

แผนการสอนเสริมครั้งที่ 2

ชุดวิชา 80202 สถาบันและกระบวนการทางการเมืองไทย (ฉบับปรับปรุง)

การสอนเสริมครั้งที่ 1 8 หน่วย หน่วยที่ 8–15

ประเด็นการสอนเสริม

1. พระคริสต์การเมืองกับกระบวนการทางการเมืองไทย	(หน่วยที่ 8)
2. กลุ่มผลประโยชน์และขบวนการผลักดันทางสังคม	(หน่วยที่ 9)
3. กระบวนการการเลือกตั้ง	(หน่วยที่ 10)
4. กระบวนการนิติบัญญัติ	(หน่วยที่ 11)
5. ระบบราชการกับกระบวนการบริหารการปกครอง	(หน่วยที่ 12)
6. การเมืองการปกครองล้วนท้องถิ่น	(หน่วยที่ 13)
7. วัฒนธรรมทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย	(หน่วยที่ 14)
8. แนวทางการพัฒนาและกระบวนการทางการเมืองไทย	(หน่วยที่ 15)

แนวคิด

1. พระคริสต์การเมืองเป็นองค์กรพื้นฐานการเมืองที่สำคัญ มีกำเนิดและพัฒนาการแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรมพระคริสต์การเมืองในประเทศประชาธิปไตยเป็นรูปแบบที่มีการยอมรับและพัฒนาไปอย่างกว้างขวาง จากแนวคิดความคิดตะวันตกแฝงกระจายไปทั่วโลก โครงสร้างและกลไกในระบบกลไกในระบบพระคริสต์การเมืองแต่ละประเทศย่อมสะท้อนถึงประเพณีภาพและความก้าวหน้าในการเมืองแตกต่างกันไป ภายใต้บทบาทและหน้าที่ของพระคริสต์การเมืองที่ถูกกำหนดขึ้นสู่ความสำเร็จของพระคริสต์การเมืองนั้น พระคริสต์การเมืองไทยมีพัฒนาการมาในช่วงระยะเวลาล้าน ๆ และไม่ต่อเนื่อง โดยที่มีบทบาทเป็นแค่กลุ่มที่แสวงหาอำนาจทางการเมืองหรือรองรับอำนาจของผู้นำทางการเมือง จึงเป็นที่มาของความอ่อนแอกของสถาบัน

2. กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันเป็นสถาบันทางการเมืองที่มีความสำคัญต่อระบบการเมือง ในระบบของประชาธิปไตยแบบพหุนิยม การเมืองแบบกลุ่มผลักดันอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองว่าเป็นปรากฏการณ์ของการต่อรองต่อสู้แข่งขันระหว่างกลุ่มทางการเมืองต่างๆ ในสังคม เพื่อที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

3. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่แสดงออกถึงเจตจำนงค์ของประชาชนในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง พัฒนาการของการเลือกตั้งมีมาอย่างยาวนาน นำไปสู่การสร้างหลักการ ประเภท และระบบการเลือกตั้งที่มีหลากหลายรูปแบบ การจัดการการเลือกตั้งเป็นโครงสร้างและกระบวนการทางการการเลือกตั้งที่สำคัญการเลือกตั้งและระบบการเลือกตั้งในประเทศไทยได้เริ่มต้นขึ้นหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 โดยได้รับการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งของไทยประสบกับปัญหาหลายประการ จนเมื่อเข้าสู่การปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง

4. กระบวนการนิติบัญญัติเป็นหน้าที่โดยตรงของฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภา โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างกฎหมายที่กติกา ที่จะนำไปสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม กระบวนการนิติบัญญัติแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ การเสนอร่างกฎหมาย การพิจารณาร่างกฎหมาย และการประกาศใช้กฎหมาย ที่ผ่านมาในระบบการเมืองไทย ระบบรัฐสภาไม่สามารถซึ่งมีที่มาจากแต่ตั้งและการเลือกตั้ง จึงมีรายละเอียดของกระบวนการนิติบัญญัติที่แตกต่างกัน และ มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกระบวนการนิติบัญญัติที่แตกต่างกันด้วย

5. ระบบราชการไทย หมายถึง องค์กรของรัฐฝ่ายบริหารที่ครอบคลุมราชการบริหารล้วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรอื่นที่ปฏิบัติตามนโยบายของฝ่ายการเมือง ได้แก่ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และ หน่วยงานในการกำกับของรัฐ ระบบราชการไทยมีความล้มเหลวในการบริหารเมือง มีหน้าที่ดำเนินการภารกิจ ของรัฐ รวมทั้งบริการสาธารณะต่าง ๆ แต่ในระยะหลัง การดำเนินการสาธารณะได้ถ่ายโอนให้ภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ องค์กรพัฒนาเอกชน และอาสาสมัครมากขึ้น ใน การดำเนินการสาธารณะ องค์กรและเจ้าหน้าที่ของรัฐจำเป็นต้องใช้ อำนาจพิเศษ ซึ่งอาจมีผลให้ล้มเหลวในการให้บริการและสร้างความเสียหายให้แก่เอกชน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีองค์กร และกระบวนการควบคุมตรวจสอบและแก้ไขชัดเจนความเสียหายทั้งภายในและภายนอกฝ่ายบริหาร

6. การเมืองการปกครองท้องถิ่นเป็นการที่รัฐกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นไปดำเนินการในบางกิจกรรมเพื่อให้ บริการพื้นฐานและพัฒนาท้องถิ่นตามสภาพปัจจุบันและความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ในกรณีของไทย การเมืองการปกครองท้องถิ่นมีวัฒนาการมาก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เริ่มต้นแต่สมัย รัชกาลที่ 5 ในรูปแบบสุขากิบาล และนับตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา รัฐบาลก็มีนโยบายการลั่นไกและการปรับเปลี่ยน ล้วนท้องถิ่นและมีการบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญหลายฉบับ จนถึง พ.ศ. 2544 การเมืองการปกครองล้วนท้องถิ่น ในประเทศไทยมี 4 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารล้วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารล้วนตำบล และการปกครอง ท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เท่าที่ผ่านมา การเมืองการปกครองล้วนท้องถิ่นของไทย ตกอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดจากรัฐบาล จนทำให้ขาดอิสระในการบริหารการปกครองตนเอง และมีฐานะ การคลังท้องถิ่นที่อ่อนแอ อันเป็นอุปสรรคสำคัญที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขเพื่อพัฒนาให้การเมืองการปกครองท้องถิ่น เป็นรากฐานที่สำคัญของการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยต่อไป

7. วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง แบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และความรู้สึกของบุคคลที่มี ต่อระบบการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเมืองที่สามารถบ่งบอกถึง ลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมการเมืองนั้น ๆ โดยที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญของ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ในอดีตวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยเป็นแบบไฟร์ฟ้า แต่ในภายหลัง การปฏิรูป การเมืองและมีรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองให้เป็นวัฒนธรรม แบบไฟร์ฟ้าผสมมีส่วนร่วมมากขึ้น

8. การสร้างความเป็นสถาบันให้กับระบบการเมืองและสถาบันทางการเมืองก็เพื่อให้ระบบการเมืองและ สถาบันทางการเมืองผลักดันการเปลี่ยนแปลงจากระบบที่เก่าไปสู่ระบบใหม่ โดยไม่เกิดความวุ่นวายหรือชั่งกัน การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมือง และจิตสำนึกประโยชน์สาธารณะ เป็นเรื่องจำเป็นแต่ไม่ใช่เรื่องที่ทำได้ง่าย การเสริมสร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของหน่วยงานที่มีอำนาจในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอันได้แก่

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ดูแลตรวจสอบและดำเนินคดี คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นอาทิ จะต้องมีการปรับปรุงให้มีอำนาจและประสิทธิภาพมากขึ้น ความสำเร็จและความล้มเหลว ของการปฏิบัติ และพัฒนาสถานที่ทางการเมือง ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ ความมุ่งมั่นของผู้นำ ความสามารถของผู้นำในการ พัฒนาอุปสรรคต่าง ๆ มีความต่อเนื่อง มีการจัดลำดับก่อนหลังว่าจะพัฒนาสถานที่ทางการเมืองก่อน และต้องได้รับการยอมรับ จากประชาชน

วัตถุประสงค์

เมื่อนักศึกษาเข้ารับการสอนเสริมชุดวิชาสถานที่ทางการเมืองไทย ครั้งที่ 2 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติและกระบวนการทางการเมืองไทยได้
2. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์และกระบวนการผลักดันทางลัทธิได้
3. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งได้
4. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติได้
5. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับระบบราชการกับกระบวนการบริหารการปกครองได้
6. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นได้
7. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทยได้
8. อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและกระบวนการทางการเมืองไทยได้

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ซักซ้อมความเข้าใจและตอบข้อสงสัยที่เกี่ยวข้องกับชุดวิชานี้ของนักศึกษา
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริมแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา

ลือการสอนเสริม

1. เอกสารนำเสนอทัศน์ประจักษ์ของการบรรยายสรุป
2. แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริม

การประเมินผล

1. ลังเกตพฤติกรรมการแสดงออกและการมีส่วนร่วมขณะที่รับการสอนเสริมของนักศึกษาที่เข้ารับ การสอนเสริม
2. ดูผลการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามเอกสารนำเสนอทัศน์
3. ประเมินผลความคิดเห็นล่วงรวมของนักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริม

พรรคการเมืองกับกระบวนการทางการเมืองไทย

● พรรคการเมือง (Political party) คือ กลุ่มคนที่รวมตัวกันโดยมีวัตถุประสงค์ในการทำการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเข้าไปใช้อำนาจทางการเมืองในการกำหนดนโยบายสาธารณะในระดับทั่วไป พรรคการเมืองจึงก่อเกิดพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรวมทั้งลืนสุดลงตามบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางลัษณะ วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมืองซึ่งแตกต่างกันในแต่ละยุคสมัยและในแต่ละลัษณะ

● พรรคการเมืองสมัยก่อเกิดและพัฒนาขึ้นในลัษณะตะวันตกมากกว่า 200 ปี เกิดจากความเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ ด้านของลัษณะที่สำคัญคือผลจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมและการก่อตั้งบริบทพุลสัมคมที่มีความหลากหลายของคนกลุ่มต่าง ๆ มากขึ้น จนก่อเกิดปัญหาใหม่ ๆ มากมาย รวมทั้งความขัดแย้งกันในมิติของอำนาจทางการเมือง และกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะที่ล่อลวงมาสู่คนในลัษณะ ผู้คนจึงเห็นความจำเป็นและตระหนักถึงการรวมกลุ่มกันในลักษณะกลุ่มพลประโยชน์และรวมเป็นพรรคร่วมกันเพื่อการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและสร้างพลังการต่อรองกับคนกลุ่มอื่น ๆ ที่มีผลประโยชน์ที่แตกต่างและขัดแย้งกัน พรรคร่วมกันในประเทศเหล่านี้ ส่วนใหญ่จึงเกิดจากพื้นฐานของความคิด อุดมการณ์และความต้องการในด้านต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันตั้งแต่ฐานของผู้นำฐานทางศาสนา อุดมการณ์ทางการเมือง ผลประโยชน์และอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของแต่ละลัษณะในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 พรรคร่วมกันได้เกิดขึ้นในลักษณะของกลุ่มพวกพ้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (factions) ทำให้เกิดการมองในแง่ลบว่าก่อให้เกิดความขัดแย้งและแตกแยกภายในลัษณะ จนกระทั่งเกิดการขยายลิทธิเลือกตั้งให้กับประชาชนมากขึ้นประกอบกับอำนาจด้านนิติบัญญัติของสถาบันแทนเริ่มได้รับการยอมรับกว้างขวางขึ้น พรรคร่วมกันจึงมีการวางแผนรากฐานในหมู่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งได้อย่างเข้มแข็งมากตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา

● ในช่วงศตวรรษที่ 20 จนถึงปัจจุบัน พรรคร่วมกันได้เกิดขึ้นในเกือบทุกลัษณะโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่การลืนสุดยุคสงครามเย็น (Cold War) ประเทศไทยมีวนิลิสต์ที่ได้หันมาพัฒนาการเมืองประชาธิปไตย ล้วนแต่เกิดระบบพรรคร่วมกันที่มีการแข่งขันในการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ในสถาบันต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เป็นแพ็คจ์การแบบต่าง ๆ ก็มักจะเป็นระบบพรรคร่วมกันที่มีผู้นำกลุ่มคนบุคคลองค์รวมจำนวนมากขึ้นประกอบการเมืองของประเทศไทย เช่น พรรคร่วมกันนิลิสต์จีนในสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

● ในลัษณะโลกส่วนใหญ่ พรรคร่วมกันจึงก่อเกิดและพัฒนามาพร้อม ๆ กับการพัฒนาการเมืองประชาธิปไตย เหตุนี้พรรคร่วมกันจึงมีความสำคัญต่อลัษณะการเมืองหลายด้าน คือ 1. เป็นที่รวมของผู้มีความต้องการผลประโยชน์ ความเชื่อ และอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายคลึงกันเพื่อแสดงออกและสร้างพลังขับเคลื่อนในลัษณะ 2. มีส่วนสำคัญมากต่อกระบวนการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย 3. เป็นกลไกของการเลือกทางลัษณะ (social choice) ของกลุ่มต่าง ๆ 4. การคัดเลือกผู้นำทางการเมือง 5. การลีอสารและการสร้างการเรียนรู้ทางการเมือง และ 6. สำคัญมากต่อการสร้างความมีระเบียบทางการเมือง ทั้งนี้ปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อพรรคร่วมกัน กระบวนการทางการเมืองประชาธิปไตย ได้แก่

● **หนึ่ง** การเลือกตั้งต้องมีอิสระเปิดกว้างและยุติธรรม

● **สอง** ต้องระวังและจำกัดการก่อเกิดการเมืองที่ไม่เป็นประชาธิปไตย (แพ็คจ์การ) ไม่ให้เกิดขึ้น เช่น ผู้นำที่ประชาชนเลือกเข้าไปอาจใช้อำนาจรักษาประโยชน์ของตนเองหรือคนบางกลุ่ม

โสดทัศน์ # 8.1 (ต่อ)

- **สาม** ต้องก่อเกิดปัจจัยเหล่านี้ประกอบกันคือ อำนาจทางการเมืองเปลี่ยนผ่านไปสู่สภานิติบัญญัติและการขยายลิทธิเลือกตั้ง (ที่แท้จริง) ให้ประชาชน

● ในประเทศไทยนั้นพรรคการเมืองที่ก่อเกิดขึ้นตามธรรมชาติในสังคมถูกจำกัดและไม่ได้รับการยอมรับที่สำคัญคือ “คณะราษฎร” ที่ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 และพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของรัฐ ทำให้กล้ายเป็นพรรคนอกกฎหมาย กลุ่มนักการเมืองในสภาร่วมกันเป็นกลุ่มการเมืองสนับสนุนผู้นำทางการเมืองบางคนมาตั้งแต่ก่อเกิดสภาร่วมกันจน พ.ศ. 2489 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2489 จึงบัญญัติให้ประชาชนรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองได้ ต่อมาเมื่อ จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีพ้นตำแหน่งแทนทางทหารและต้องการสร้างฐานทางการเมืองจึงได้ผลักดันให้ สภาราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. 2498 เป็นกฎหมายพรรคการเมืองฉบับแรก และได้ก่อตั้งพรรคการเมืองเริ่มนั่งคคลาเข้าแข่งขันในการเลือกตั้งทั่วไปตั้งปี 2500 และนำมาสู่ “พฤษดิกรรมทุจริตเลือกตั้ง” หลายรูปแบบ จนมีผลให้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เข้าทำการรัฐประหารในเวลาต่อมา

โสดทัศน์ # 8.2 ลักษณะเด่นของพรรคการเมือง

ลักษณะเด่นของพรรคการเมือง

- ภายใต้บริบทการเมืองไทยที่เกิดกระบวนการ “รัฐประหาร” การล้มเลิกรัฐธรรมนูญฉบับเดิม – การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ – การเลือกตั้ง – ความขัดแย้งทางการเมือง – การรัฐประหาร” มาตลอดกว่า 80 ปี พรรคการเมือง จึงไม่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง และยังถูกจำกัดการก่อเกิดและการดำเนินบทบาททางการเมืองโดยกรอบของกฎหมายมาโดยตลอด ดังนั้นพรรคการเมืองไทยจึงมีลักษณะเด่นอยู่ 5–6 ประการ คือ
 - ก่อเกิดและดำเนินบทบาทการเมืองอยู่ในกรอบของกฎหมาย
 - ก่อเกิดจากผู้นำและกลุ่มผู้นำทางการเมืองไปสู่ประชาชนหรือจากบุนลงล่าง
 - เน้นบทบาทการเมืองกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นลำดับและมักจะใช้ตัวผู้นำพรรคเป็นจุดขายและใช้เงินลงทุนจำนวนมาก สำหรับพรรคใหญ่ที่ผู้นำเป็นนักธุรกิจหรืออดีตนายทหารที่มีกลุ่มทุนให้การสนับสนุน
 - การจัดองค์กรพรรค มักจะเน้นกลุ่มผู้นำหรือกลุ่มผู้ริเริ่มก่อตั้งพรรคในล้วนกลาง ไม่ให้ความสนใจกับสาขาวิชาพรรคและการขยายความคิด ความเชื่อทางการเมืองของพรรคไปสู่ประชาชน
 - โดยรวมนั้นเป็นระบบหลายพรรค (multi-party system) ที่ไม่มีการแข่งขันกันอย่างจริงจังในทางการเมือง เพราะพรรคล้วนใหญ่ก่อตั้งขึ้นโดยคนเพียงไม่กี่คนและขาดปัจจัยด้านการเงิน
- พรรคการเมืองไทยจึงอ่อนแอกในการพัฒนาความเป็นสถาบันทางการเมืองและกล้ายเป็นล้วนหนึ่งของสาเหตุปัญหาทางการเมือง เพราะผู้ก่อตั้งพรรคมักใช้พรรคเป็น “เครื่องมือ” เข้าสู่การมีอำนาจและบิดเบือนอำนาจไปแล้วหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องอีกด้วย

ໂສຕ້ຫັນ # 8.2 (ຕ່ອ)

- ແນວທາງໃນການແກ້ໄຂພຣັກການເມື່ອງກັບກະບວນກາທາການເມື່ອງໄທຍ ຕ້ອງແກ້ໄຂທຳປັຈຍກາຍໃນພຣັກແລະ ກາຍນອກພຣັກແລະ ຕ້ອງເຮີມດັ່ງແຕ່ກະບວນກາມມີລ່ວມຮ່ວມທາງການເມື່ອງຂອງປະຊາບແລະ ວາຄລັ້ງຄມ ດີອໍຕ້ອງທຳໃຫ້ຄນໄທຍເຂົ້າໃຈເຮືອງການເມື່ອງແລະ ຕ້ອງການເຂົ້າໄປມີລ່ວມຮ່ວມທາງການເມື່ອງຍ່າງແທ່ຈິງ ພຣັກການເມື່ອງຈຶ່ງຈະກ່ອເກີດຂຶ້ນຈາກ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ແທ່ຈິງຂອງຄນລ່ວມໃໝ່ ແລະ ຈະລ່ວມຜລກຮະທບທາງບາກຕ່ອກກະບວນການໃດບັນຫຼຸດແລະ ກະບວນການ ບຣັຫາເປັນລຳດັບຕ່ອໄປ

ໂສຕ້ຫັນ # 9.1 ຄວາມລຳຄັ້ງແລະ ຄວາມໝາຍຂອງກຸ່ມຜລປະໂຍ້ໜົນແລະ ກຸ່ມຜລກັດັນ

ຄວາມລຳຄັ້ງແລະ ຄວາມໝາຍຂອງກຸ່ມຜລປະໂຍ້ໜົນແລະ ກຸ່ມຜລກັດັນ

- ສມມຕິຈູານລຳຄັ້ງຂອງ ເດວີທ ທຽມແນ ກີ່ຄົວ ການມອງວ່າ ປັຈເຈກບຸດຄລູ້ອູ້ແລ້ວວ່າຜລປະໂຍ້ໜົນຂອງເຂາດືອວ່າໄຮ ແລະ ປັຈເຈກບຸດຄລູ້ວ່າມີໂຄຣື່ນທີ່ມີຜລປະໂຍ້ໜົນຍ່າງໄຮ ການຕ່ອດຕັ້ງກຸ່ມຜລປະໂຍ້ໜົນແລະ ດຳເນີນກິຈການທາງການເມື່ອງ ທີ່ຮູ້ອກລ່າວອິກນັຍື ດືອ ຜູ້ຄນຮົມຕັກນີ້ເປັນກຸ່ມຜລປະໂຍ້ໜົນເພື່ອໃຫ້ໄໝມາໜີ່ຜລປະໂຍ້ໜົນໂດຍວິທີກາທາການເມື່ອງ ນັ້ກາທ ທຖານ໌ ເຊັ່ນນີ້ຈຶ່ງເປັນກາໂຕໄແຢັ້ງແນວຄິດວິເຄຣະທີ່ພັດທິກຣມຮົມໝູ່ທີ່ໃຫ້ຄວາມລຳຄັ້ງມີຕິຈິຕິວິທາ
- ອາລັກຊີລ ເດວ ທົກເກວິລລ (Alexis de Tocqueville) ກລ່ວຄືປະชาອີປໄຕຍໃນເມັງກອງວ່າລົງທີ່ໄມ່ພບເຫັນ ໃນປະເທດອື່ນ ຈາ ໃນໂລກກີ່ຄົວ ການຮົມກັນເປັນສາມາມທີ່ຮູ້ອກລ່ວມຂອງຜູ້ຄນທີ່ມີຍ່າງມາຍເສີກພາໃນການຮົມກຸ່ມເປັນ ສາມາມຄືອໍລົງຈຳເປັນແລະ ຈະເປັນໜັກປະກັນທີ່ຮົມກັນໃນການຕ່ອດສູ້ກັບຄັຕຽງ (ໝາຍຄື່ງຮູ້ບາລ) ຍິ່ງປະຊາບນີ້ມີຄວາມອ່ອນແຂວ ໄນ ມີອໍານາຈົບທບາທໃດແລ້ວນັ້ນ ກີ່ຍິ່ງທຳໃຫ້ຮູ້ບາລຍື່ງມີປະລິທິພາພາກຍື່ງໆ ມອງໃນແນ່ນີ້ ຮູ້ປະชาອີປໄຕຍຈຶ່ງຄວາ ສັນບສູນໃໝ່ການຕັ້ງສາມາມທີ່ຮູ້ອກລ່ວມຕ່າງ ຈາ ຂຶ້ນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະ ສາມາດທຳຫັ້ນທີ່ໜີ້ເຊີ້ມຕິຖຸຂອງ ປັຈເຈກບຸດຄລູ້ທີ່ອ່ອນແຂວໄດ້

โสตทัศน์ # 9.2

หน้าที่และบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดัน

หน้าที่และบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดัน

- หน้าที่ในด้านความเป็นตัวแทน (Representation) โดยการสร้างพื้นที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองและเขื่อมต่อระหว่างประชาชนกับระบบการเมือง
- หน้าที่ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง กลุ่มผลประโยชน์จะช่วยทำให้เลียงส่วนน้อยมีเสียงทางการเมือง การเขื่อมประเด็นความสนใจหรือปัญหางานอย่างเข้าสู่ระบบการเมือง ซึ่งเป็นลิ่งที่รัฐบาล พรรคการเมืองโดยทั่วไป ไม่ได้ให้ความสนใจ
- หน้าที่ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ (Education) กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดัน กลุ่มผลักดัน ช่วยทำให้ผู้คนในลังคมได้รับรู้ และเข้ามาร่วมถกเถียงประเด็นสาธารณะที่สำคัญ ช่วยทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และสร้างจิตสำนึกทางการเมืองให้แก่ผู้คนในลังคม
- หน้าที่ในกระบวนการนโยบายสาธารณะ (Policy Process) มีบทบาทในการกำหนดนโยบายไปปฏิบัติหน้าที่ โดยการเขื่อมต่อกับพรรคการเมือง

โสดทัศน์ # 9.3

ความแตกต่างระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดัน พรรคการเมือง และขบวนการทางสังคม

ความแตกต่างระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มผลักดัน พรรคการเมือง และขบวนการทางสังคม

ประเด็น	กลุ่มผลประโยชน์/ กลุ่มผลักดัน	พรรคการเมือง	ขบวนการทางสังคม
1. ตำแหน่งแห่งที่ ทางสังคม	การเติบโตภายในระบบ การเมืองการปกครอง	การเติบโตภายในระบบ การเมืองการปกครอง	การเติบโตภายในระบบ การเมืองการปกครอง
2. จุดหมาย			มุ่งเปลี่ยนแปลงความ ลัมพันธ์ทางอำนาจกับรัฐ เปลี่ยนค่านิยมและวิถีชีวิต ปกป้องส่วนของประชา สังคม
3. ลักษณะ ผลประโยชน์	ประเด็นแคนบ ฯ เป็น ผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม	ประเด็นกว้างครอบคลุม ผลประโยชน์ของผู้คน ที่หลากหลาย	ประเด็นกว้างปัญหาเชิง โครงสร้าง หรือประเด็น ร่วมของสังคม
4. บทบาทหน้าที่	แสดงออกซึ่งผลประโยชน์ ข้อเรียกร้องหรือความ ต้องการของกลุ่ม มุ่งสร้างอิทธิพลต่อรัฐบาล	รวบรวมผลประโยชน์ ต่างๆ จากกลุ่มที่ หลากหลายและกลั่นกรอง เป็นนโยบายของพรรค มุ่งเข้าไปเป็นรัฐบาล	เป็นตัวแสดงลำคัญใน กระบวนการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมและวิถี และ โครงสร้างสังคม
5. รูปแบบองค์กร	องค์กรแบบทางการ/ สายบังคับบัญชา	คล้ายกลุ่มผลประโยชน์ มุ่งเน้นกระบวนการสร้าง เครือข่าย/ขบวนการระดับ ราษฎร์ตัวแทนผู้แทน	เครือข่าย/ขบวนการ ระดับราษฎร์
6. ยุทธศาสตร์	การระดมทรัพยากรทาง การเมือง การเจรจา ต่อรอง ลobbyp	แข่งขันผ่านกระบวนการ เลือกตั้ง	กระทำการโดยตรง (Direct Action) สร้างนวัตกรรม ทางวัฒนธรรม

ໂສຕຫັກນີ້ # 9.4

ລັກຂະນະແລະປະເທດຂອງກຸ່ມພລປະໂຍ່ນແລະກຸ່ມພລກັດນັ້ນ

ລັກຂະນະແລະປະເທດຂອງກຸ່ມພລປະໂຍ່ນແລະກຸ່ມພລກັດນັ້ນ

- ກາເບຣີຢລ ອໍລມອນດ໌ ແລະ ບິງແຊມ ເພາວເລ (Gabriel A. Almond and G. Bingham Powell) ໄດ້ແບ່ງ ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນອອກເປັນ 4 ປະເທດ ໂດຍມອງໄປຢັງມິດີຂອງຄວາມເປັນສາບັນທາງການເນື່ອງ (ມອງຈາກກຸ່ມແບບ ຂ້ວຄຮ້ງຂ້ວຄຮາໄປຈົນຄົງກຸ່ມເຊີງສາບັນທີ່ລົງໜັກປັກສູນໃນຮະບັບແລະໂຄຮສ້າງທາງການເນື່ອງ) ດັ່ງນີ້ (1) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນ ແບບຈັບພລັນ (Anomic Interest Groups) (2) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນທີ່ມີໂຄຮສ້າງແບບຫລວມທີ່ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນ ທີ່ໄມ້ເດີຈັດຕັ້ງເປັນທາງການ (Non-Associational Interest Groups) (3) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນແບບສາບັນ (Institutional Interest Groups) (4) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນທີ່ຈັດຕັ້ງໃນຮູບແບບສາມາຄມ (Associational Interest Groups)
- ພຖທີ່ສານ ຊຸມພລ ໄດ້ແບ່ງກຸ່ມພລກັດນັ້ນ ໃນລັ້ງຄມປະເທດອັກກຸ່ມ ອອກເປັນ 2 ປະເທດ ດື່ນ (1) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນ (interest groups) ເປັນກຸ່ມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການທຳມານ້າທີ່ທາງເສຽງຈຸກຈອຍ່າງໄດ້ຍ່າງໜີ່ໃນລັ້ງຄມ ໂດຍເນັພາ ອ່າຍ່າງຍິ່ງໃນລັ້ງຄມສມัยໃໝ່ທີ່ມີຄວາມລັບໜັບໜັນແລະການແບ່ງແຍກໜ້າທີ່ເລີພາະ ແລະ (2) ກຸ່ມແສດງທຣຄະມຸ່ງ (promotional groups) ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນທີ່ມີລັກຂະນະຂອງພລປະໂຍ່ນເຊີງຄຸນຄ່າ ດ່ານີຍມ ຄວາມເຂົ້ວ ອຸດມາຮັນ ພລ ເປັນກາຣວົມກຸ່ມໃນລັກຂະນະທີ່ມີທຣຄະມຸ່ງເປີ່ຍິນແປລັງໃນເຊີງຄຸນຄ່າທີ່ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນ ຄວາມເຂົ້ວບາງຍ່າງ ມີນາງຍ່າງ ທັກນະຄຕີຮ່ວມກັນ
- ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນສາມາຮັກແບ່ງອອກເປັນ ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນແບບວິນ (insider interest group) ສ້າງອີທີ່ພລ ໂດຍອັກສົກຄວາມລັ້ມພັນຮີແບບວິນ ກລ່າວຄື່ອ ມີຄວາມລັ້ມພັນຮີແນບແນ່ງກຸ່ມຜູ້ມີໆມາຈັດຕັ້ງລືນໃຈທາງການເນື່ອງ ດ່ານໃນຮູ້ບາລ ສ.ສ. ພລ ແລະ ກຸ່ມພລປະໂຍ່ນແບບວິນອົກ (outsider interest group) ສ້າງພັ້ງໂດຍອັກພັ້ງຂອງຝ່າຍທີ່ສາມ ດື່ນ ສາຮາຮານໜີ ລື່ອມາລົງ ພລ

ໂສຕທັນ # 9.5

ວິທີການ ພື້ນທີ່ແລະຂ່ອງທາງໃນກາຮ່າງອິທີພລ

ວິທີການ ພື້ນທີ່ແລະຂ່ອງທາງໃນກາຮ່າງອິທີພລ

- ກາຮ່າງບົບປັ້ນທາງຕຽບ ມາຍຄື່ງ ກາຮ່າງໃຫ້ເທົ່ານີ້ມາດີ ທີ່ມີຜົນໄດ້ການເມື່ອງ ເຊັ່ນ ລວມທີ່ມີຄວາມຮູ່ໃຈການເມື່ອງ ເພື່ອໃຫ້ມີການຕັດລິນໃຈເຊິ່ງໂຍບາຍ ກຸ່ມາຍ ທີ່ຈະເອົ້ປະໂຍ້ນ ອີ້ວີ້ວີ້ລົດຄລົ້ອງກັບຂໍ້ເຮົາກ້ອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງກລຸ່ມຕົນ ຜົ່ງວິທີການດັ່ງຕ້ອງຢ່າງຄື່ງ (1) ກາຮ່າງໃຫ້ຄວາມລັ້ມພັນຮູ່ສ່ວນຕົວ (2) ກາຮ່າງອາຄີຍການມີດັວແນນອູ້ໃນກລຸ່ມໜັ້ນນໍາ (3) ກາຮ່າງມີຄວາມສັນນຸ້ນເທິ່ງຕັ້ງ (4) ກາຮ່າງທຳການຄັ້ນຄວ່າຫາຂໍ້ມູນປະກອບກາຍກ່າວກຸ່ມາຍ (5) ກາຮ່າງບົບປັ້ນທ້າງກ່າວກາລົ່ມ

- ກາຮ່າງບົບປັ້ນທາງອ້ອມ ມາຍຄື່ງ ກາຮ່າງອິທີພລໂດຍອາຄີຍຝ່າຍທີ່ສາມເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວລາຣ ອີ້ວີ້ລົດສາຮ່າງຂໍ້ມູນ ຂ້ອເທົງຈົງໃຈປະໂຍ້ນຮູ່ບາລ ອີ້ວີ້ລົດຮູ່ບາລໂຟ້ມີຄວາມຕັດລິນໃຈໃນການເມື່ອງທີ່ໄມ້ໃໝ່ຜ່ານນັກລົບປັ້ນ ອີ້ວີ້ກວາມລັ້ມພັນຮູ່ແບບວົງໃນຂອງຜູ້ນໍາ ແກ່ນນຳກລຸ່ມພລປະໂຍ້ນ ດ້ວຍວິທີຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່ (1) ກາຮ່າງມີຄວາມມາລໝານ (2) ກາຮ່າງມີຄວາມມາລໝານ

ໂສຕທັນ # 9.6

ປັບປຸງທີ່ມີຜົນດ້ວຍການສັນນຸ້ນ

ປັບປຸງທີ່ມີຜົນດ້ວຍການສັນນຸ້ນ**● ປັບປຸງດ້ານກາຍໃນກລຸ່ມ**

- ແນະດີຂອງກລຸ່ມ
- ສະຖານກາພທາງລັ້ງຄມ
- ຄວາມສາມັກຄື່ງທີ່ມີຄວາມສາມານຈັນທີ່ຂອງກລຸ່ມ
- ເປົ້າປະສົງຄໍທີ່ມີຄວາມສາມານຈັນທີ່ຂອງກລຸ່ມ

โสดทัศน์ # 9.7

รูปแบบของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมไทย

รูปแบบของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมไทย

รูปแบบ/ ลักษณะขบวนการ	รากเหง้าปัญหาและ ความขัดแย้งทางสังคม	จุดหมาย/เป้าหมาย การเปลี่ยนแปลง	ตัวอย่างของกลุ่ม องค์กรเครือข่าย
1. ขบวนการเคลื่อนไหว ของคนจน คนด้อย ^{อำนาจ} ด้อยโอกาส			
1.1 กลุ่ม/ขบวนการ ของเกษตรกร รายย่อย	ความเป็นธรรมทางสังคม การเข้าถึง/การกระจาย ทรัพยากรด้านการผลิต	<ul style="list-style-type: none"> ● เข้าถึงปัจจัยการผลิต ● การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายด้านการจัดสรรงรทรัพยากร 	<ul style="list-style-type: none"> ● สหภาพเกษตรกรรายย่อย เครือข่ายหนึ่งสัน สภาเครือข่ายองค์กรประชาน ฯลฯ
1.2 กลุ่ม/ขบวน การของคนจน คนขายขับ ที่ถูกรุกราน ด้านฐาน ทรัพยากร	ปัญหาจากการรุกราน ฐานทรัพยากรจากรัฐ–ทุน ในบริบทการพัฒนา อุดสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ● ปากท้อง สภาพ darüberชีพ ● การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ● การสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ลิทธิชุมชน ฯลฯ 	<ul style="list-style-type: none"> ● สหภาพคนจน ● เรือนปากมูล ● สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ ● เครือข่ายป้าชุมชน ฯลฯ
1.3 ขบวนการ เคลื่อนไหวของ คนจนในเมือง (ขบวนการ แรงงาน เครือข่ายสลัม ชุมชนแออัด ฯลฯ)	ความเป็นธรรมทางสังคม	การเข้าถึงปัจจัยพื้นฐาน การดำรงชีพ สวัสดิการ (ที่อยู่อาศัย ที่ดิน สาธารณูปโภค) ค่าจ้าง/ สวัสดิการจากการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ● เครือข่ายสลัม 4 ภาค ● ขบวนการด้านแรงงาน ● สภาเครือข่ายผู้ป่วยจากการทำงานฯ

ສົດທັນ # 9.7 (ຕ່ອ)

ຮູບແບບຂອງຂວານການເຄື່ອນໄຫວທາງສັຄມໄທ

ຮູບແບບ/ ລັກຂະນະຂວານການ	ຮາກເທົ່າປັ້ງທາແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງທາງສັຄມ	ຈຸດໝາຍ/ເປົ້າໝາຍ ການປຶ່ງປັ້ງແປ່ງ	ຕົວຢ່າງຂອງກຸລຸມ ອົງກົດເຄື່ອນໄຫວ
2. ຂວານການເຄື່ອນໄຫວ ດ້ານລົງແວດລ້ອມ			
2.1 ຂວານການຂາວບ້ານ ດ້ານລົງແວດລ້ອມ ຮະດັບຊຸມໜີ ທົ່ວອົນ	<ul style="list-style-type: none"> ● ດ້ານຍົມດ້ານ ລົງແວດລ້ອມ/ ກາຮອນຊັກໝົງຮຽມໝາດີ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ການປັບປຸງທີ່ ການພັດນາການພັດນາ ● ການຍຸດີ/ປຶ່ງປັ້ງແປ່ງ ເຊີ່ງໂຍບາຍ ● ການສ້າງປະເທິບໄຕຍ ແບບມື່ວ່ານ່ວ່າມ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ໂຮງຝ່າບ້ານທິນກຽດ ບ່ອນອກ ທ່ອກຳໜ້າໄທ ມາເລີ່ມ ໃລ່ງ ● ເຄື່ອນໄຫວການຄັດຄ້ານ ເຊື່ອນ ● ເຄື່ອນໄຫວການຄັດຄ້ານ ເໜື່ອງແຮ່ໂປຣແຕລ ໃລ່ງ
2.2 ຂວານການເຄື່ອນ- ໄຫວລົງແວດລ້ອມ ໃນເມືອງ	<ul style="list-style-type: none"> ● ດ້ານຍົມດ້ານ ລົງແວດລ້ອມ/ ກາຮອນຊັກໝົງຮຽມໝາດີ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ການຍຸດີ/ປຶ່ງປັ້ງແປ່ງ ເຊີ່ງໂຍບາຍ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ຂວານການຄັດຄ້ານ ກະເໜີລອຍໝໍາ ດ້ວຍສຸເທັບ ໃລ່ງ
3. ຂວານການເຄື່ອນໄຫວ ໃນມິດີເກີ່ວກກັບ ປະເທິບໄຕຍ	<ul style="list-style-type: none"> ● ກະບວນກາງຈະລົງ ປະເທິບໄຕຍ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ການສ້າງ/ຂໍາຍ ປະເທິບໄຕຍແບບມື່ ສ່ວ່າມີ/ຖືກແດລງ ປົກກາຫາຮີ້ວີ ● ການສ້າງການເມືອງທີ່ ໂປ່ງໄສ ຕຽບສອບໄດ້ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ຄະນະກຽມກາງຮັນຮັກ ເພື່ອປະເທິບໄຕຍ (ຄຮປ.) ● ເຄື່ອນໄຫວຕ່ອດ້ານການ ທຸງຈິຕ ຄອວັບປັ້ນ ໃລ່ງ ● ຂວານການຄົນເລື້ອ ເໜື້ອງ – ເລື້ອແດງ ● ໃລ່ງ
4. ຂວານການຕ່ອດ້ານ ໄລກາກິວັດນີ້	<ul style="list-style-type: none"> ● ຕ່ອດ້ານກະແລ ເລີ່ມຍົມໃໝ່ ການຄ້າເລີ່ມ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ຄັດຄ້ານຂໍອຕກລົງທາງ ການຄ້າ ການຮູກຈາກຂອງ ບຣະທັກໝ້າມໝາດີ ● ການເສັນອາທາງເລືອກດ້ານ ເສົ່າງສູງກິຈການເມືອງ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ເຄື່ອນໄຫວຄັດຄ້ານ FTA ● ການແປ່ງປັ້ງປຸງສູງສຳຫຼັບ ໃລ່ງ
5. ຂວານການເຄື່ອນໄຫວ ໃນມິດີອັດລັກໝົງ	<ul style="list-style-type: none"> ● ດ້ານຍົມຂອງໂລກໝົງ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ການປັບປຸງອັດລັກໝົງ ຂອງກຸລຸມຕົນ ການ ປຶ່ງປັ້ງຄ່າຍົມຂອງ ສັຄມເພື່ອໃຫຍ່ອມຮັບ ຄວາມແຕກຕ່າງ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ຂວານການດ້ານ ເພື່ອສັກພົດຕ່າງ ໃລ່ງ

โสตทัศน์ # 9.8

บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันต่อการเมืองไทย

บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันต่อการเมืองไทย

- เสกสรรค์ ประเสริฐกุล ได้แบ่งพิจารณาบทบาทและผลของการเคลื่อนไหวผลักดันออกเป็น 4 ลักษณะ
 - การเคลื่อนไหวของทุกๆ หรือเรียกร้องให้รัฐเข้ามาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแล
 - การเคลื่อนไหวที่มุ่งตรวจสอบกระบวนการใช้อำนาจรัฐ
 - การประท้วงอ่อนโยนที่รัฐเคยมีมาเป็นของประชาชน
 - การร่วมมือเชิงวิภาคย์กับรัฐ

โสตทัศน์ # 9.9

ปัญหาของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันต่อการเมืองไทย

ปัญหาของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันต่อการเมืองไทย

- กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันในลังคมการเมืองไทยมีปัญหาง่ายๆ 3 ประการ คือ
 - กลุ่มผลประโยชน์ในลังคมไทยยังไม่มีลักษณะการต่อรองที่เท่าเทียมกันหรือใกล้เคียงกันมากนัก
 - กลุ่มชาวนา ชาวไร่ คนจน-ราย คนด้อยโอกาส ด้อยอำนาจ ยังไม่สามารถสร้างอิทธิพลในกระบวนการนโยบายสาธารณะได้มากนัก และ
 - ความล้มเหลวแบบบางใน การเมืองแบบล็อบบี้เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจกับรัฐบาล หรือผู้มีอำนาจตัดสินใจทางการเมือง แต่กลุ่มคนด้อยอำนาจ ด้อยโอกาส ด้อยสร้างอำนาจต่อรอง ผ่านการเมืองบนท้องถนน การสร้างมติชนทาง หรือสร้างพลังผ่านมือที่สาม

ສົດທັນ # 10.1 ແນວດກີ່ຍາກັບການເລືອກຕັ້ງ

ແນວດີກີ່ຍາກັບການເລືອກຕັ້ງ

ຄວາມໝາຍ

- ກະບວນການທາງການເນື່ອງຮູບແບບໜຶ່ງທີ່ພລເມືອງເຂົ້າມີລ່ວມຮ່ວມດ້ວຍການແສດງເຈດຳນັ້ນຕາມຄວາມຕິ່ອງການ ແລະ ການລັບລຸ່ມໂດຍຜ່ານຕົວແທນເຂົ້າໄປທໍານັ້ນທີ່ໃນການປົກປອງປະເທດ

ການເລືອກຕັ້ງໃນແນ່ມຸນກົງຫມາຍ

- ການເລືອກຕັ້ງໃນຈູນະທີ່ເປັນລີທີ ການລົງຄະແນນເປັນລີທີອ່ຍ່າງໜຶ່ງ ເຮັດວຽກ ລີທີການເລືອກຕັ້ງ
- ການເລືອກຕັ້ງໃນຈູນະທີ່ເປັນເອກລີທີ ການອອກເລື່ອງລົງຄະແນນຄື່ອເປັນເອກລີທີ ທີ່ຜູ້ລົງຄະແນນອອກເລື່ອກຕັ້ງມີຄວາມເປັນອືສະຖານທີ່ຈະເລືອກກະທຳການອ່ານຸ່າໄດ້ ທີ່ໄດ້ຮັບກາຍອມຮັບຈາກກົງຫມາຍ ປຣາສຈາກການແທກແໜງຫຼື ເກີ່ວ່າຂ້ອງຈາກບຸກຄຸລົ່ນ
- ການເລືອກຕັ້ງໃນຈູນະທີ່ເປັນໜັ້ນທີ່ ການລົງແນນເລື່ອງການເລືອກຕັ້ງມີລົກພັບເປັນໜັ້ນທີ່ ກົດຕ່ອມເນື່ອກົງຫມາຍໄດ້ຮັບ ຫຼື ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ອອກເລື່ອງລົງຄະແນນໄປໃຫ້ລີທີອອກເລື່ອງເລືອກຕັ້ງ

ການເລືອກຕັ້ງໃນແນ່ມຸນປັ້ງຄູ

- ການລົງຄະແນນເລື່ອງເລືອກຕັ້ງມີລົກພັບເປັນລີທີຕາມອຮຣມາດີ ມາກນຸ້າຄຸລ ທີ່ເປັນຜູ້ບ່ຽນຕິກາວະ ມີຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລະໄນ້ມີລັກຊະນະຕ້ອງໜ້າມແລ້ວຈະມີລີທີໃນການລົງຄະແນນເລືອກຕັ້ງ
- ການລົງຄະແນນເລື່ອງເລືອກຕັ້ງມີລົກພັບເປັນກາງກິຈລາຮາຮັນ
- ການລົງຄະແນນເລື່ອງເລືອກຕັ້ງມີລົກພັບເປັນລີທີຄົດຄ້ານກາງກະທຳ

ໂສທັນ # 10.2 ຄວາມສໍາຄัญຂອງເລືອກຕັ້ງ

ຄວາມສໍາຄัญຂອງເລືອກຕັ້ງ

ໃນທາງທຸກ໌

- ການເລືອກຕັ້ງມີຄວາມສໍາຄัญໃນຈຸນະທີເປັນກາຍອມຮັບໃນອຳນາຈຂອງປະຊາຊົນໃນການເປັນເຈົ້າຂອງອຳນາຈອູດປີໄຕຍ
- ການເລືອກຕັ້ງເປັນການເປີດໂອກາສໃຫ້ກັບປະຊາທິປະໄຕແລະຄະແນນອອກເລືອກຕັ້ງມີລ່ວມຖາກການເນື່ອງໃນການເປັນຜູ້ໃໝ່ອຳນາຈອູດປີໄຕຍດ້ວຍການເລືອກຕົວແທນເຂົ້າໄປທຳໜ້າທີ່ໃນການນິຕິບັນຍຸດຕິແລະມີຄວາມລັ້ມພັນຮູ້ກັບອຳນາຈຂອງຝ່າຍບຣິຫາຣ

ໃນທາງປະບັດ

- ການເລືອກຕັ້ງຄືເປັນລິທຶນີ້ຂຶ້ນມູລຈູານຂອງມຸນໆໜີ້ ປະກູບໃນປະລິບຸງຄູາສາກລວ່າດ້ວຍລິທຶນີ້ມີນຸ່ຍ້າຍ
- ການເລືອກຕັ້ງເປັນເນື່ອນໜີ້ກະບວນການຂັ້ນຕອນທີ່ສໍາຄัญຂອງປະເທດທີ່ປົກປະກອບດ້ວຍຮະບອບເລົ່ມປະຊາທິປີໄຕຍ ການເລືອກຕັ້ງປະຊາທິປີໄຕຍດ້ວຍການເປັນຄວາມລັບແລະເປັນໄປໂດຍເລົ່ມ

ທລັກການຂອງເລືອກຕັ້ງ

- ຄວາມປັ້ນອີສະຮະໃນການເລືອກຕັ້ງ
- ກາຣກໍາທັນດຽວເວລາໃນການເລືອກຕັ້ງແນ່ນອນແລະສ່ນ່າເສມອ
- ການເລືອກຕັ້ງອ່າຍ່າແທ້ຈິງ ຕ້ອງເປັນໄປຢ່າງບຣິສຸທົ່ງທີ່ອະນຸມົງ
- ລິທຶນີ້ອອກເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ (Universal Suffrage)
- ລິທຶນີ້ອອກເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປຢ່າງເສມອກາດ
- ກາຣລົງຄະແນນລັບ

ປະເທດຂອງການເລືອກຕັ້ງ

ການແບ່ງດາມທີ່ມາຂອງການເລືອກຕັ້ງ

- **ການເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ** ຄື່ອງ ການເລືອກຕັ້ງຮະດັບຫາດທີ່ເກີດຂຶ້ນພວ່ມກັນທີ່ປະເທດ ມີທີ່ມາລຳຄັ້ງລອງປະກາດ ຄື່ອງ
 - (1) ເນື້ອສະກາມດອຍໆ (2) ການຢູ່ລາຄຸ້າແທນຮາຍໝາງ ອົງລາເຫດຖຸອື່ນ ເຊິ່ນ ການກຳຫັດຂອງຮັບຮົມນູ້ງ
ຈົບປັບໃໝ່ທີ່ເກີດການທຳເນີນການເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ ເປັນຕົ້ນ
- **ການເລືອກຕັ້ງໜ້ອມ** ການເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກວັງສະກາທີ່ມາຈາກການເລືອກຕັ້ງທີ່ພັນຈາກຕຳແໜ່ງອັນເນື່ອມາຈາກການ
ຄື່ອງກໍາຮຽນ ການລາອັກ ການຂາດສາມາຊີກາພ ການຕ້ອງຄຳພິພາກຂາບ່າງປະກາດ
ລຳຄັ້ງຄື່ອງ ການທຳໄໝສາມາຊີກວັງສະກາມມີຈຳນວນຄຽບຕາມບໍບັນດຸດີຂອງຮັບຮົມນູ້ງ
- **ການເລືອກຕັ້ງໜ້າ** ການເລືອກຕັ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂົດເລືອກຕັ້ງຫຼືພື້ນທີ່ເດີມ ອັນເປັນຜລມາຈາກການເລືອກຕັ້ງໂດຍມີຂອບ¹
ຈາກຄຳພິພາກຂາບ່າງຂອງສະກາລ ອົງຈາກສະບັບທຳການເນື່ອງທີ່ມີຫັນໜ້າທີ່ໃນການດູແລຈັດການການເລືອກຕັ້ງ

ການແບ່ງດາມວິທີການເລືອກຕັ້ງ

- **ການເລືອກຕັ້ງໂດຍຕຽດ**
- **ການເລືອກຕັ້ງໂດຍຍັ້ນ** ຄື່ອງ ການເລືອກຕັ້ງທີ່ຜູ້ອັກເລີຍເລືອກຄະນະບຸດຄລຄະນະໄດ້ຄະນະໜຶ່ງ ອົງຄະນະຜູ້ເລືອກຕັ້ງ²
(electoral college) ໃຫ້ເຂົ້າໄປທຳຫັນໜ້າທີ່ແກ່ນ ວັດຖຸປະສົງໄດ້ໃຫ້ຄະນະບຸດຄລທີ່ມີຄວາມເໜາະສົມ
ໃຊ້ວິຈາຮັນຄູານໃນການຕັດລິນໃຈແທນຜູ້ລັງຄະແນນໃນການເລືອກຕັ້ງທົ່ວແທນ

ການແບ່ງດາມການແປ່ງເຂດການເລືອກຕັ້ງ

- ການແປ່ງເຂດເລືອກຕັ້ງປະເທດເຊີ້ວໜຶ່ງຄົນ
- ການແປ່ງເຂດເລືອກຕັ້ງປະເທດເຊີ້ວຫລາຍຄົນ

ທັກລຳຄັ້ງຂອງຮະບບການເລືອກຕັ້ງໃນຮະບອນປະກາອີປີໄຕຍ

- ການທຳໄໝອັກຄົນດີບັນດຸດີເປັນຕົວແທນທຳການເນື່ອງປະກາຊົນລ່ວນໃໝ່
- ຮະບບການເລືອກຕັ້ງຄວາມເປີດໂອກາລໃຫ້ຮັບປາລທດສອບຄວາມນິຍມໃນການເລືອກຕັ້ງໜ້ອມ
- ເຂດການເລືອກຕັ້ງຄວາມນິຍມນາດເລັກເພື່ອໃຫ້ສາມາຊີກສະກຸ້າແທນຮາຍໝາງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອ່າງທ່ວຽງແລະເພື່ອໃຫ້ສາມາຊີກ
ສະກຸ້າແທນຮາຍໝາງກັບຜູ້ອັກເລີຍໄດ້ແລກເປົ້າຄວາມຄິດເຫັນແລະຂ່າວລາຮູ້ງກັນແລະກັນ
- ຄວາມໃຫ້ຜູ້ອັກເລີຍເລືອກຕັ້ງມີໂອກາສມື່ສ່ວນຮ່ວມໃນການເລືອກຮັບປາລໂດຍຕຽດມາກທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້

ໂສຕ້າຄົນ # 10.5 ການຈັດການເລືອກຕັ້ງ

ການຈັດການເລືອກຕັ້ງ

● ການກຳທັນດຸຄູນສມບັດີຂອງຜູ້ມີລິຫຼື ແລະ ຜູ້ສົມຄວັບເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ສົມຄວັບເລືອກຕັ້ງ

- ລັບພາຍໃຕ
- ອາຍຸ
- ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ
- ດູນສມບັດອື່ນ

ຜູ້ລົງຄະແນນ

- ລິຫຼືກາຮອກເອກເສີຍງເລືອກຕັ້ງທົ່ວໄປ
- ອາຍຸ
- ດູນສມບັດອື່ນ

● ທັກກາຮສາກລໃນການກຳທັນເຊີດເລືອກຕັ້ງ

- ຄວາມເລີມຂອງລິຫຼືໃນການເລືອກຕັ້ງ
- ເຫດຜລາທາງກົມືກາສຕ່ວ ແລະ ສພາພຂອງຮຣມໝາດີ
- ກາຮພິຈາຮາທບຖວນເຂົດການເລືອກຕັ້ງ

● ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ກາຮຮຽນຮ່າງເສີຍງ

ແຫລ່ງທີ່ມາຂອງເງິນທຸນໃນການເລືອກຕັ້ງ

- ຜູ້ສົມຄວັບເລືອກຕັ້ງ
- ພຣຄກາຮເນື່ອງ
- ຜູ້ບວງຈາກ
- ວັດທະນາ

ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລືອກຕັ້ງ

- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍຕາມໂຄຮງລ້າງການເລືອກຕັ້ງ
- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລືອກຕັ້ງທີ່ເປັນທາງກາຮ
- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລືອກຕັ້ງທີ່ມີເປັນທາງກາຮ
- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍຕາມກະບວນການໃນການເລືອກຕັ້ງ
- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນກາຮລົງສົມຄວັບເລືອກຕັ້ງ
- ກາຮໃຊ້ຈ່າຍໃນຮ່າງການເລືອກຕັ້ງ

ໂສທັນນີ # 10.5 (ຕ່ອ)

ກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງ

● ວັດຖຸປະສົງຂອງກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງ

- ກາຮຽນຮົມຜູ້ມີລືທົບອອກເລື່ອງເລື່ອກຕົ້ງໃຫ້ອອກມາລະຄະແນນເລື່ອງເລື່ອກຕົ້ງອ່າງເປີດແຍ
- ກະຕຸ້ນໃໝ່ຜູ້ສັບສົນທີ່ອຳນວຍໃຫ້ອອກນາໄຫຼືທົບໃນການເລື່ອກຕົ້ງ
- ກາຮຽນຮົມແປ່ງໃຈຜູ້ມີລືທົບອອກເລື່ອງເລື່ອກຕົ້ງໜຶ່ງສັບສົນຝ່າຍຕຽນຂໍາມໃຫ້ທັນມາສັບສົນຝ່າຍຕຽນ

● ການຈໍາແນກວິທີການໃນກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງ

- ຈໍາແນກຕາມຮູບແບບແລະວິທີການໃນກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງ ໄດ້ແກ່ ການປະກາດພັນນົດ ແລະການໂມໝານາ ເປັນຕົ້ນ
- ຈໍາແນກຕາມລື່ອ ໄດ້ແກ່ ລື່ອລົງພິມພົມ ແລະລື່ອອີເລັກທຣອນິກລົມ ເປັນຕົ້ນ
- ຈໍາແນກຕາມບຸຄຄລ ໄດ້ແກ່ ກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງຂອງຜູ້ສັມຄວັບເລື່ອກຕົ້ງດ້ວຍຕົນເອງ ແລະກາຮຽນຮົມທາເລື່ອງໂດຍໃຊ້ຕົວແທນ ເປັນຕົ້ນ
- ຈໍາແນກຕາມກົງໝາຍ ໄດ້ແກ່ ກາຮຽນຮົມທີ່ຖຸກກົງໝາຍ ແລະກາຮຽນຮົມທີ່ຜິດກົງໝາຍ ເປັນຕົ້ນ

ໂສທັນນີ # 10.6 ກາຮຽນຄຸມແລະການຕັດລືນຜລກາຣເລື່ອກຕົ້ງ

ກາຮຽນຄຸມແລະການຕັດລືນຜລກາຣເລື່ອກຕົ້ງ

ກາຮຽນຄຸມກາຣເລື່ອກຕົ້ງ

- ກາຮຽນຄຸມໂດຍຮູ້
- ກາຮຽນຄຸມໂດຍລັ້ມຄມ
- ລື່ອມາລົນ
- ປະຊາບນ

ການຕັດລືນຜລກາຣເລື່ອກຕົ້ງ

- ຮະບບກາຣເລື່ອກຕົ້ງແບບເລື່ອງຂໍານາກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບກາຣເລື່ອກຕົ້ງຄືອັນດີໄດ້ຕະແນນເລື່ອງສູງສຸດ
- ຮະບບກາຣເລື່ອກຕົ້ງແບບລັດລ່ວນ ການຕັດລືນຜລກາຣເລື່ອກຕົ້ງຈະເປັນໄປຕາມລັດລ່ວນຂອງຕະແນນທີ່ໄດ້ຮັບກັບຈຳນວນທີ່ນັ້ນ
- ຮະບບກາຣເລື່ອກຕົ້ງແບບຜສມ ການຕັດລືນຜລກາຣເລື່ອກຕົ້ງຈະມີກັບຄະນະຜສມຜລານ

ໂສຕ້ານີ # 10.7 ກຸ່ມາຍເກື່ອງກັບການເລືອກຕັ້ງ

ກຸ່ມາຍເກື່ອງກັບການເລືອກຕັ້ງ

ຮັບຮົມນູ້ນູ້

- ກຳທັນດຽວບະກາດເລືອກຕັ້ງ
 - ວິທີການເລືອກຕັ້ງ
 - ຈຳນວນສາມາຊີກວັດສະກາ
 - ວາຮະກາດດຳຮັງດຳແຫ່ງ
 - ການເລືອກຕັ້ງໜ້ອມ
- ກຳທັນດຽວບະກາດເລືອກຕັ້ງ ຮັບຮົມນູ້ນູ້ 2540 ກຳທັນດໃໝ່ມີຄະນະການການເລືອກຕັ້ງ (ກກດ.) ເພື່ອທໍາທຳນາທີ່
- ກຳທັນດຸດ່ານີ້ສົມບັດຂອງຜູ້ລັດຮັບເລືອກຕັ້ງແລະຜູ້ລົງຄະແນນ

ພຣະຈານັງຄູ່ຕີການເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກສະກາຜູ້ແທນຮາຍກວາແລະສາມາຊີກວຸດສະກາ

- ເປັນກຳທັນດຽວລະເວີດການເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກສະກາຜູ້ແທນຮາຍກວາແລະສາມາຊີກວຸດສະກາ
- ພຣະຈາກຖະໜົກົກາໃໝ່ມີການເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກສະກາຜູ້ແທນຮາຍກວາກຳທັນດໃໝ່ມີການເລືອກຕັ້ງກວາຍໃນ 45 ວັນ ໃນ ກຣີນີ້ຄ່ຽນວາຮະ ແລະ ກຣີນີ້ຍຸບສະກາຈະຕ້ອງມີການເລືອກຕັ້ງກວາຍໃນ 60 ວັນ ສ່ວນວຸດສະກາຈະຕ້ອງເລືອກຕັ້ງກວາຍໃນ 30 ວັນນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີອ້າຍຸຂອງວຸດສະກາລື້ນສຸດ

ໂສຕ້ານີ # 10.8 ປັນຍາຈາກການເລືອກຕັ້ງແລະ ຮະບນການເລືອກຕັ້ງໃນປະເທດໄທ

ປັນຍາຈາກການເລືອກຕັ້ງແລະ ຮະບນການເລືອກຕັ້ງໃນປະເທດໄທ

ຮະບນການເລືອກຕັ້ງແລະ ກະບວນການເລືອກຕັ້ງ

- ໃນອົດືດ ເຂົດເລືອກຕັ້ງມີຈຳນວນ ສ.ສ. ໄນເທົ່າກັນ ທຳໃຫ້ລືຖືໃນການອອກເລື່ອງຂອງຜູ້ລົງຄະແນນໄໝເທົ່າເຖິ່ມກັນ

ການບົງດາຈັດການເລືອກຕັ້ງ

- ໃນອົດືດ ເປັນຫຼາກທີ່ຂອງກະທຽບມາດໄທ ທຳໃຫ້ຮາຊາກໄມ່ວ່າງຕົວເປັນກລາງ

ຜູ້ລັດຮັບເລືອກຕັ້ງ

- ປັນຍາລຳຄັ້ງ ໄດ້ແກ່ ການໃຊ້ເງິນແລະ ການຖຸຈົວດົດໃນການທາເລື່ອງ ເປັນຕົ້ນ

ຜູ້ອອກເລື່ອງລົງຄະແນນ

- ມັກເປັນລັກໜະນະຂອງການຖຸກຮະດມແລະ ຂາດຈິຕົລຳນຶກ
- ອູ່ກາຍໃຕ້ຮະບບອຸປ່ນກົງ

ໂສຕ້າຄົນ # 10.9 ການປັງປຸງປະບວນກາງກາງເລືອກຕັ້ງແລະຮະບບນກາງເລືອກຕັ້ງໃນປະເທດໄທ

ການປັງປຸງປະບວນກາງກາງເລືອກຕັ້ງແລະຮະບບນກາງເລືອກຕັ້ງໃນປະເທດໄທ

ຮະບບນກາງເລືອກຕັ້ງແລະກະບວນກາງກາງເລືອກຕັ້ງ

- ຮັນ. 2540 ກໍາທັນດີໃໝ່ສາມາຊີກສາຜູ້ແທນຮາຈງວັຈ່ານວນ 500 ດາວ ມາຈາກເຂົດເຕີ່ຍວັນເດືອນ ຈໍານວນ 400 ດາວ ແລະບັນຫຼີ້ຢ່າງໜີ້ວັນ 100 ດາວ
- ການນັບຄະແນນໃຫ້ນັບຄະແນນທຸກທຸນ່ວຍຮົມກັນ

ການບັນດາຈັດກາງເລືອກຕັ້ງ

- ໃ້ມື່ຄະນະກາງກາງເລືອກຕັ້ງ ເປັນອົງຄຣອິສະເໜີທີ່ກຳກັບດູແລກາງເລືອກຕັ້ງໃໝ່ເປັນໄປຢ່າງປວິສຸທີ່ຢູ່ຕົດຮົມຜູ້ສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງ
- ກໍາທັນດຸດຄຸນສົມບັດໃໝ່ຜູ້ສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງຈົບກາງຄືກ່າຍອ່ານ້ອຍໃນຮັດບັນປົງຢາຕີ ຍກເວັ້ນຜູ້ສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງສາມາຊີກສາຜູ້ແທນຮາຈງວັຈ່ານມາແລ້ວ
- ຕົ້ນສັກັດພຽບກາງເມື່ອງໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 90 ວັນກ່ອນວັນລົງສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ອັກເສີ່ງລົງຄະແນນ

- ກໍາທັນດີໃໝ່ກາງເລືອກຕັ້ງເປັນໜ້າທີ່
- ສາມາດອັກເສີ່ງເລືອກຕັ້ງລ່ວງໜ້າໄດ້

ໂສຕ້າຄົນ # 10.10 ປັນຍາແລະອຸປະສົງໃນການປັງປຸງກາງເມື່ອງ

ປັນຍາແລະອຸປະສົງໃນການປັງປຸງກາງເມື່ອງ

ຮະບບນກາງເລືອກຕັ້ງແລະກະບວນກາງເລືອກຕັ້ງ

- ການຂາດບາທັນໂທ່ງຕ່ອງຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ໜີ້ຈົນ ກໍາທັນດີເລືອກຕັ້ງທີ່ບາງຄັ້ງເປັນອຸປະສົງຕ່ອງກາງລົງຄະແນນ ການລົງຄະແນນທີ່ໃໝ່ວັລານ້ອຍເກີນໄປ ການຮັບສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງທີ່ມີຮະຍະວັລານ້ອຍເກີນໄປ

ການບັນດາຈັດກາງເລືອກຕັ້ງ

- ການມີໆນາຈະເບີດເລີ້ງເຕີດຂັດຂອງຄະນະກາງກາງເລືອກຕັ້ງ ອາຈັກ່ອໃຫ້ເກີດຄວາມໄມ່ເປັນອົງຮົມຂຶ້ນຄວາມລໍາ້າໃນກະບວນກາງເລືອກຕັ້ງສອນວັນເປັນພົມມາຈາກກາງເລືອກຕັ້ງກັບເຂົດກາງເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງ

- ຄວາມລັກລົ້ນໃນເຮືອງຄຸນສົມບັດກາງຄືກ່າຍ
- ການໃໝ່ໆນາຈັກສູງຂອງຜູ້ສັມຄັຮັບເລືອກຕັ້ງບາງຄັນໃນກາງຮັນຮົງຄໍ້າເລື່ອງ

ຜູ້ອັກເສີ່ງລົງຄະແນນ

- ການຂາດຈີຕັ້ງສຳນັກຂອງປະກາຊົນ

ໂສຕ້ຫັນ # 10.10 (ຕ່ອ)

ກາຮແກ້ໄຂປັງຫາ

- ກາຮລັບລຸ່ມໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕລ່ວມຮ່ວມທາງກາຮເມືອງມາກົ່ນ
- ກາຮລັບລຸ່ມໃຫ້ຄະນະກຣມກາຮກາຮເລືອກຕັ້ງມີຄວາມເປັນອີສະໄນກາຮທໍານ້າທີ່ແລະບທບາທຂອງຕະນອງ
- ລັບລຸ່ມໃຫ້ກາປປະຊາທິປະໄຕເຂົ້າມາມີບທບາທໃນກາຮຕຽບສອບກາຮເລືອກຕັ້ງ
- ໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕອົກເລີຍລົງຄະແນນຕະຫັກຄືສີທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ກາປປະຊາທິປະໄຕ

ໂສຕ້ຫັນ # 11.1 ວິຊາອະນຸມຸນ

ວິຊາອະນຸມຸນ

ອົງຄໍກຣນິຕີບັນດູຕີມີອໍານາຈ
ຈັດທຳແລະພິຈາລາຍາແກ້ໄຂ

ພຣະຣາຊບັນດູຕີປະກອບ ວິຊາອະນຸມຸນ

ອົງຄໍກຣນິຕີບັນດູຕີມີອໍານາຈຈັດທຳ

ພຣະຣາຊບັນດູຕີ

ອົງຄໍກຣນິຕີບັນດູຕີມີອໍານາຈຈັດທຳ
ດາມທີ່ບັນດູຕີໄວ້ໃນວິຊາວິຊາອະນຸມຸນ

ພຣະຣາຊກໍາທຳ

ອົງຄໍກຣບຣາມມີອໍານາຈຈັດທຳດາມ
ວິຊາວິຊາອະນຸມຸນແລ້ວສຶກສາພິຈາລາຍາ

ພຣະຣາຊກຸະລົງລົງ

ອົງຄໍກຣບຣາມມີອໍານາຈຈັດທຳດາມທີ່
ບັນດູຕີໄວ້ໃນວິຊາວິຊາອະນຸມຸນ

ພຣະຣາຊກຸະລົງລົງ ຄໍາລົ່ງນາຍກຣູມນຕີ ຮະບັບປັນຈຳນາຍກຣູມນຕີ ກົງກະທຽວ ປະກາສກະທຽວ ກົງ
ຮະບັບປັນຈຳ

ໜ້ານບັນດູຕີກຽມທານຄຣ

(ໃຫ້ບັນດູຕີໃນເຂດ
ກຽມທານຄຣ)

ໜ້ານບັນດູຕີຈັງຫວັດ

(ໃຫ້ບັນດູຕີໃນເຂດຈັງຫວັດ)

ເທັນບັນດູຕີ

(ໃຫ້ບັນດູຕີໃນເຂດເທັນ)

ໜ້ານັກຕັບຕໍາບລ

(ໃຫ້ບັນດູຕີໃນເຂດອົງກອນ
ບຣິຫາລວ່ານັກຕັບຕໍາບລ)

ໄສຕ້າຄົນ # 11.2 ກາຈັດທຳກູ່ມາຍຂອງອົງຄົງນິຕີບັນຍັດໂດຍທົ່ວໄປ

ກາຈັດທຳກູ່ມາຍຂອງອົງຄົງນິຕີບັນຍັດໂດຍທົ່ວໄປ

● ກາເສນອວ່າງກູ່ມາຍ

- ໃນຮະບບຽບຮູ້ສະການນັ້ນ ຜູ້ມີລືຖືໃນການນຳເສນອວ່າງກູ່ມາຍເຂົ້າສູ່ການພິຈາຮານຂອງສະກາ ດື່ອ ສາມາຊີກຮູ້ສະກາ ແລະ ຄະນະຮູ້ສະນຕຣີ
- ໃນຮະບບປະຮານາອີບດີ ກະທຳໄດ້ແນພະສາມາຊີກຮູ້ສະກາເທົ່ານັ້ນ

● ກາພິຈາຮານວ່າງກູ່ມາຍ

- ໃນຮະບບຽບຮູ້ສະການນັ້ນ ຝ່າຍບຣີຫາຣມີລືຖືເຂົ້າປະຮຸມພື້ນ໌ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຂ້ອເທົ່າຈົງຕ່າງ ຈົດກັບສະກາໄດ້ ແຕ່ມີມີລືຖືອີກເລື່ອຍະນະ ຄ້າກາກໄມ້ມີສູ່ນະເປັນສາມາຊີກຮູ້ສະກາວູ່ດ້ວຍ ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການພິຈາຮານ ກູ່ມາຍໃນຂັ້ນຄະນະການມາຊີກ ຝ່າຍບຣີຫາຣຈາກເສນອດັ່ງຄະນະການມາຊີກວິລາມໜັ້ງ ໂດຍລາມາຮາເສນອໜີ້ໄດ້ ຕາມອັດຮາລ່ວນທີ່ກໍາທັນດໄວ້ໃນຂໍ້ອັນດັບການປະໜຸມສະກາ
- ໃນຮະບບປະຮານາອີບດີ ເປັນກິຈການຂອງຮູ້ສະກາໂດຍແນພະ ເນື່ອຈ່າຍບຣີຫາຣມີລືຖືຢູ່ງເກີ່ວໃນກາຈັດທຳ ກູ່ມາຍອ່າງເປັນທາງການ ຝ່າຍບຣີຫາຣຈົດຕ່າງໃຫ້ອີທີພລທີ່ອປຸລູກຝຶ່ງແນວຄວາມຄົດໃຫ້ກັບສາມາຊີກຮູ້ສະກາ ຜ່ານພຣຄການເນື່ອງທີ່ອີກລຸ່ມກົດດັນທີ່ອີກລຸ່ມຜລປະໂຍ່ນຕ່າງ ແລ້ວໃຫ້ນ້ຳນ້ຳ (Lobby) ໃຫ້ສາມາຊີກສະກາມີ ຄວາມຄົດເຫັນຄລ້ອຍຕາມຝ່າຍເຈດນາມຄົນຂອງຝ່າຍບຣີຫາຣມາໃຫ້ຄ້ອຍຄໍາ ທີ່ອີ້ນເຈັ້ງຂ້ອທົ່າຈົງໃນຄະນະ ການມາຊີກ (Testifying) ກົດຈະເປັນໂອກາລທີ່ຮູ້ສະນຕຣີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ບາລຈະມີໂອກາລໜີ້ແຈ່ງແດລງ ຂ້ອເທົ່າຈົງຕ່າງ

● ກາປະກາສໃຫ້ກູ່ມາຍ

- ໃນຮະບບຽບຮູ້ສະການ ກາປະກາສໃຫ້ກູ່ມາຍຈະທຳໄດ້ກົດຕ່ອມເນື່ອປະໜຸມຂອງປະເທດໄດ້ກົງລົງປະປະມາກີໄຮຍ ທີ່ອີກລົງນາມແລ້ວ
- ໃນຮະບບປະຮານາອີບດີ ກູ່ມາຍຈະປະກາສໃຫ້ໄດ້ຕ້ອມມີຮາຍມື້ອີ້ນຂອງປະຮານາອີບດີໃນສູ່ນະປະໜຸມ ຂອງປະເທດ

ใบตัค # 11.3 ขั้นตอนสากลในการพิจารณาร่างกฎหมาย

ขั้นตอนสากลในการพิจารณาร่างกฎหมาย

- **ภาระที่หนึ่ง** เป็นการพิจารณาหลักการของร่างกฎหมายที่เสนอเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา เพื่อจะลงมติ ว่าสมควรรับร่างกฎหมายนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ ถ้าสภามติไม่รับร่างกฎหมายนี้ไว้พิจารณา ร่างกฎหมายนั้นก็เป็นอันตกไป ในขั้นตอนนี้สภามติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณาร่างกฎหมายก่อนรับหลักการใด้ และนำไปให้เสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาในวาระที่หนึ่งอีกครั้งต่อไป
- **ภาระที่สอง** เป็นการพิจารณารายละเอียดของร่างกฎหมายโดยพิจารณาเรียงลำดับตามมาตรา เริ่มตั้งแต่ชื่อ ร่างกฎหมายจนจบร่าง โดยปกติหลังจากรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้ว สภามตจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญมาพิจารณาเพื่อให้เกิดความล่วงตรวจสอบและเป็นไปด้วยความรอบคอบ จากนั้นสภากลับคณะกรรมการ จะนำเสนอเป็นรายงานเข้าสู่ที่ประชุมสภาอีกครั้งหนึ่ง
- **ภาระที่สาม** เป็นการพิจารณาว่าจะสมควรประกาศใช้ร่างกฎหมายนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายที่มีผลในการบังคับใช้หรือไม่ ในวาระนี้จะไม่มีการอภิปรายใด ๆ ในรายละเอียดของร่างกฎหมายอีก

การประกาศใช้กฎหมาย

● การทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย

- รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 มาตรา 93 ได้บัญญัติไว้ว่า “ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจากรัฐสภา เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

● หน้าที่ในการทูลเกล้าฯ

- ผู้ทำหน้าที่ในการทูลเกล้าฯ ในฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร เช่น การลงนามรับสนองพระราชนองการแต่งตั้งเป็นประธานองค์มนตรีหรือให้ประธานองค์มนตรีพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การเรียกประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญ การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านเป็นต้น
- ผู้มีหน้าที่ในการทูลเกล้าฯ ในฝ่ายองค์มนตรี คือ ประธานองค์มนตรีมีหน้าที่ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งขององค์มนตรีอื่นหรือให้องค์มนตรีอื่นพ้นจากตำแหน่ง
- ผู้มีหน้าที่ในการทูลเกล้าฯ ในฝ่ายบริหาร ผู้มีหน้าที่ในการทูลเกล้าฯ ในฝ่ายบริหารจะเป็นนายกรัฐมนตรี เช่น การทูลเกล้าฯ พระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

● การรับสนองพระบรมราชโองการ

- ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ หมายถึง บุคคลที่ลงนามเพื่อแสดงความรับผิดชอบแทนพระมหากษัตริย์ ในการนำพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ไปปฏิบัติ
- เป็นไปตามหลักการ The King can do no wrong พระองค์จะทรงทำอะไร ปฏิบัติการกิจจะไร่ไม่ผิด เพราะในการปฏิบัติการกิจจะกิจเกี่ยวกับบ้านเมืองก็ได้ การบริหารราชการแผ่นดินก็ได้ มีบุคคลที่เหมาะสม มารับผิดชอบแทนพระองค์ทั้งหมด

● การรักษาการตามพระราชบัญญัติ

- ความรับผิดชอบในการรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับเดิมบัน្តหนึ่ง โดยปกติผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ได้แก่ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เป็นต้น
- การที่ต้องมีผู้รักษาการก็เพื่อที่จะทราบว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบในการนำกฎหมายนั้นไปปฏิบัติ และเป็นประโยชน์แก่สมาชิกที่จะตั้งกระทุกามรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

● การประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา

- เป็นหนังสือแจ้งข่าวสารราชการของรัฐบาล แบ่งเป็น 2 แผนก คือ (1) แผนกราชการกิจจานุเบกษา ให้รายละเอียดทั่ว ๆ ไปของระบบราชการซึ่งส่วนใหญ่เป็นประกาศ และ (2) แผนกกฎหมาย ได้แก่ ประกาศพระบรมราชโองการ ตัวบทกฎหมาย ตลอดจนข้อบังคับและระเบียบของ กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ

เตตทัค # 11.5 ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อกระบวนการนิติบัญญัติไทย

ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อกระบวนการนิติบัญญัติไทย

- การริเริ่มและการยกร่างกฎหมายโดยคณะกรรมการรัฐมนตรี มักเริ่มต้นมาจากการฝ่ายข้าราชการประจำกว่าฝ่ายการเมือง
- การริเริ่มและการยกร่างกฎหมายโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรrocการเมือง ขาดผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการยกร่างพระราชบัญญัติ จึงทำให้เกิดการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาดัดลอกเที่ยบเคียงมาจากพระราชบัญญัติเรื่องเดียวกับ กระทรวง ทบวง กรม
- การพิจารณาร่างกฎหมายโดยรัฐสภา ไม่มีการกำหนดกรอบระยะเวลาไว้ ทำให้บางครั้งใช้เวลานาน บางครั้งกรรมมาธิการอาจไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือแม้กระทั่งความสนใจในร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณาเพียงพอ จึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติขาดความสมบูรณ์
- การขาดเสถียรภาพทางการเมือง การยุบสภา และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้ง รวมทั้งการต่อสู้ทางการเมืองระหว่างฝ่ายค้านและรัฐบาลในการพิจารณาร่างกฎหมาย ทำให้กระบวนการจัดทำกฎหมายล่าช้า
- ในภาพรวมแล้ว กระบวนการนิติบัญญัติยังมีปัญหา คือ
 - ปัญหาด้านเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ
 - ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม
 - ปัญหาด้านความรวดเร็ว

ໂສຕ້ຫັນ # 12.1 ການເກີດຂຶ້ນຂອງຮະບບຣາຊກາຣ

ການເກີດຂຶ້ນຂອງຮະບບຣາຊກາຣ

1. ຮະບບເສເຣຍຈຸກິຈແບບເຂັ້ມງວດ
2. ການເກີດຂຶ້ນຂອງຮະບບຖຸນນິຍມ
3. ຮະບອບປະກາອີປໍໄຕຍ

ໂສຕ້ຫັນ # 12.2 ລັກຜະນະພື້ນຖານໂຄຮງສ້າງ ດ່ານີຍມ ແລະພັດທິກຣມຂອງຮະບບຣາຊກາຣ

ລັກຜະນະພື້ນຖານໂຄຮງສ້າງ ດ່ານີຍມ ແລະພັດທິກຣມຂອງຮະບບຣາຊກາຣ

1. ມີການກຳຫັດຢໍານາຈໜ້າທີ່ແລະລົງຢໍານາຈໄວ້ຈັດເຈນ
2. ກາຣມີ່ຄໍານຶ່ງຄື່ງຕ້ວບຸຄຄລ
3. ມີລຳດັບຂຶ້ນຕອນຂອງການບັນຍາໂດຍມີດ່ານີຍມແລະພັດທິກຣມຂອງຮະບບຣາຊກາຣທີ່ລຳຄັ້ງ ၅ ອູ່ໜ້າ

ໂສຕ້ຫັນ # 12.3 ຄວາມໝາຍແລະຄວາມລຳຄັ້ງຂອງຮະບບ

ຄວາມໝາຍແລະຄວາມລຳຄັ້ງຂອງຮະບບ

- ຄວາມໝາຍໃນແໜ່ງຂອງນັກຮັກສາສດວ່າ
- ຄວາມໝາຍໃນແໜ່ງຂອງລັກຜະນະພັດທິກຣມ

ປະເກາຫຂອງຮະບບຣາຊກາຣ

1. ຮະບບຣາຊກາຣທີ່ມີລັກຜະນະເປັນຕົວແທນຂອງປະໜາງນ
2. ຮະບບຣາຊກາຣທີ່ຄູກຄຽບຈຳໂດຍພຣຄກາຣເມືອງ
3. ຮະບບຣາຊກາຣທີ່ຄູກຄຽບຈຳໂດຍຄະຫທຫາຮ
4. ຮະບບຣາຊກາຣທີ່ຄູກຄຽບຈຳໂດຍຜູ້ປົກຄຣອງຄົນເດືອວ
5. ຮະບບຣາຊກາຣທີ່ທໍາຫັນທີ່ທຳການເມືອງ

โสตทัศน์ # 12.4 การเลื่อมສลายของการจัดโครงสร้างองค์กรแบบระบบราชการ

การเลื่อมສลายของการจัดโครงสร้างองค์กรแบบระบบราชการ

- ระบบราชการไม่ตอบสนอง และรองรับการส่งมอบลินค้าและบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันการณ์

โสตทัศน์ # 12.5 ระบบราชการและการปฏิรูประบบราชการภายใต้ระบบการเมืองการปกครองที่พัฒนาแล้ว

ระบบราชการและการปฏิรูประบบราชการภายใต้ระบบการเมืองการปกครองที่พัฒนาแล้ว

1. ระบบราชการและการปฏิรูประบบราชการภายใต้ระบบการเมืองการปกครองที่พัฒนาแล้ว คือ
 - ประเทศอังกฤษ เน้นวิธีการกระจายอำนาจการบริการไปยังกระทรวงต่าง ๆ และเริ่มปฏิรูประบบราชการ ในปี 1857 และทำอย่างจริงจัง ภายใต้การนำของนายกฯ
 - ประเทศสหราชอาณาจักร ยึดหลักการรวมศูนย์อำนาจไปที่ประธานาธิบดี เริ่มปฏิรูปอย่างต่อเนื่อง และทำอย่างจริงจังในสมัยประธานาธิบดี Regan
2. ระบบราชการและการปฏิรูประบบราชการภายใต้ระบบการเมืองการปกครองที่กำลังพัฒนา เช่น กรณีของไทย มีการเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่ต้นจนถึง พ.ศ. 2545

โสตทัศน์ # 12.6 การเกิดขึ้นของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการปกครอง

การเกิดขึ้นของแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการปกครอง

1. การเกิดขึ้นของโลกลุคโลกาภิวัตน์
2. การให้คำนิยามใหม่
3. ความต้องการกระจายความรับผิดชอบ

ໂສຕ້ກົນ # 12.7 ນັຍຕ່າງ ພ ຂອງການບໍລິຫານການປັກຄອງ

ນັຍຕ່າງ ພ ຂອງການບໍລິຫານການປັກຄອງ

- ນັຍທີ່ແຄບ
- ນັຍທີ່ກວ້າງ
- ນັຍທາງຮັສູປະຄາສນຄາລສຕ່ວົງ

ໂສຕ້ກົນ # 12.8 ລັກຂະນະຂອງຮູປແບບຂອງການບໍລິຫານການປັກຄອງ

ລັກຂະນະຂອງຮູປແບບຂອງການບໍລິຫານການປັກຄອງ

- ຮູປແບບສາຍການບັນດັບບັນຫຼາມ
- ຮູປແບບເຄື່ອງຂ່າຍ
- ຮູປແບບກາຣຕລາດ

ໂສຕ້ກົນ # 12.9 ກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບໃໝ່ໃນຮູປແບບຂອງກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບເຄື່ອງຂ່າຍ ແລະອົງຄໍກາຣທີ່ມີຂຶ້ນສມຽນຮະສູງ

ກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບໃໝ່ໃນຮູປແບບຂອງກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບເຄື່ອງຂ່າຍ ແລະອົງຄໍກາຣທີ່ມີຂຶ້ນສມຽນຮະສູງ

- ກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບເຄື່ອງຂ່າຍ
- ກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣແບບທີ່ມີຂຶ້ນສມຽນຮະສູງ
- ກາຣຈັດໂຄຣງສ້າງອົງຄໍກາຣທີ່ມີຂຶ້ນສມຽນຮະສູງກຣົນເຊື້ອງໄທ

โสตทัศน์ # 12.10

การบริหารการปักครองกับกฤษฎีการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 31

การบริหารการปักครองกับกฤษฎีการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

1. การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
2. การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ
4. การพัฒนาคุณภาพการให้การบริการ
5. การอำนวยความสะดวกในการบริการ
6. การปรับปรุงภารกิจของล้วนราชการ
7. การบริหารเพื่อให้เกิดผลลัพธ์
8. การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน
9. การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเริ่มสร้างแรงจูงใจ
10. การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม
11. การวัดต้นทุนต่อหน่วย
12. การประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ
13. การจัดซื้อจัดจ้างอย่างมีประสิทธิภาพ

โสตทัศน์ # 12.11 การจัดโครงสร้างองค์การแบบเครือข่ายกับการเมืองไทย

การจัดโครงสร้างองค์การแบบเครือข่ายกับการเมืองไทย

การจัดโครงสร้างองค์การแบบเครือข่ายมีการนำมาใช้ใน

- ทางรัฐประศาสนศาสตร์ หรือการบริหาร
- ทางรัฐศาสตร์หรือการเมือง

โสตทัศน์ # 12.12 การบริหารการปักครองแบบมีส่วนร่วมกับประชาธิบัติแบบมีส่วนร่วม

การบริหารการปักครองแบบมีส่วนร่วมกับประชาธิบัติแบบมีส่วนร่วม

- การบริหารการปักครองแบบมีส่วนร่วม
- ระบบประชาธิบัติแบบมีส่วนร่วม

เสตทัศน์ # 13.1 ความหมายของการเมืองการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการเมืองการปกครองท้องถิ่น

การเมืองท้องถิ่น

- การจัดสรรบแบบปั้นลิ่งมีคุณค่าในสังคมระดับท้องถิ่น ที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

การปกครองส่วนท้องถิ่น

- การที่ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างมีอิสระในขอบเขตอำนาจหน้าที่และกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลกลาง

การเมืองการปกครองท้องถิ่น

- รูปแบบการเมืองการปกครองตนเองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเพื่อจัดสรรบแบบปั้นลิ่งมีคุณค่าในท้องถิ่น ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบให้ท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง

ลักษณะสำคัญของการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

- เป็นนิติบุคคล
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งโดยตรงและโดยอ้อม
- มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบเป็นการเฉพาะที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ
- มีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอ
- มีอำนาจในการจัดทำและใช้จ่ายอย่างเป็นอิสระตามสมควร

บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- บทบาทในฐานะผู้ลั่งเริ่มประชาธิปไตยท้องถิ่น (local democracy)
- บทบาทในฐานะผู้ให้บริการ เพื่อให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น
- บทบาทในฐานะผู้กระดูนเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น
- บทบาทในฐานะผู้ไกล่เกลี่ย
- บทบาทในฐานะผู้ประสานนโยบายของรัฐบาลกลางกับท้องถิ่น

การจัดรูปแบบการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

- การจัดรูปแบบการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นตามรูปแบบการเมืองการปกครองของประเทศ
- การจัดรูปแบบการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นตามสภาพพื้นที่และลักษณะชุมชน
- การจัดรูปแบบการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นตามนโยบายรัฐบาล

โสดทัศน์ # 13.1 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติกับการเมืองการปกครองระดับห้องถัน

- สถาบันนิติบัญญัติจะเป็นผู้กำหนดกรอบการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของทั้งประเทศภายใต้ตีกาหลัก ทางการเมืองเดียวทั่วโลก คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่มีผลใช้บังคับโดยทั่วทั้งลังคอม คือพระราชบัญญัติ การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองระดับห้องถันก็อยู่ภายใต้กรอบกติกาและกฎหมายดังกล่าว
- การเมืองระดับชาติโดยสถาบันรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายการบริหารประเทศในกิจกรรมหลักด้านต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งนโยบายเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อการเมืองระดับห้องถันด้วย
- การเมืองระดับชาติโดยสถาบันตุลาการเป็นผู้มีบทบาทในการป้องรักษาความยุติธรรมที่เกี่ยวกับ การใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนทั่วทั้งลังคอม

โสดทัศน์ # 13.2 การเมืองการปกครองส่วนท้องทั้งในประเทศไทย

การเมืองการปกครองส่วนท้องทั้งในประเทศไทย

การเมืองการปกครองส่วนท้องถันก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475

- การจัดตั้งสุขาภิบาลใน พ.ศ.2440 (รัชกาลที่ 5) ในเขตกรุงเทพฯ เรียกว่า สุขาภิบาลกรุงเทพฯ ต่อมาได้ขยายออกไปที่ต่างจังหวัดสมุทรสาคร เรียกว่า สุขาภิบาลท่าฉลอม
- ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัชกาลที่ 7 ทรงมีพระราชดำริที่จะปรับปรุงการปกครองในระดับห้องถันให้เป็นเทศบาลจึงได้ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาระบบเทศบาลต่างประเทศใน พ.ศ.2470 และจัดตั้งคณะกรรมการร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งเทศบาลขึ้น แต่ยังไม่ทันดำเนินการก็เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเลี้ยงก่อน

การเมืองการปกครองส่วนท้องถันภายหลังการเปลี่ยนการปกครอง พ.ศ. 2475

- รัฐบาลได้มีนโยบายลั่นเริ่มการกระจายอำนาจสู่ห้องถันโดยเฉพาะในรูปของเทศบาลโดยได้ตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 และกำหนดให้มีสภากองหัวดเป็นองค์การที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือแนะนำแก่กรรมการจังหวัดโดยยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากราชการการบริหารส่วนภูมิภาค
- รัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้ตราพระราชบัญญัติสุขาภิบาลขึ้นใหม่ในปี พ.ศ.2495 และในปีต่อมา ก็ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลใหม่เรียกว่า พระราชนิติบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496
- ต่อมาได้มีการตรากฎหมายปกครองห้องถันอีก 2ฉบับ จัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล คือ พระราชนิติบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 และพระราชนิติบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ.2499 รัฐบาลยังได้จัดให้มีรูปแบบสภาพตำบลขึ้นมา 2 รูปแบบใน พ.ศ.2499 และ พ.ศ.2509
- พ.ศ.2515 สมัยรัฐบาลจอมพลถนอม ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ยกเลิกรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ประสบผลลัพธ์

ໂສຕທັນ # 13.2 (ຕ່ອ)

- ຕ່ອມາໃນ ພ.ສ. 2518 ແລະ ພ.ສ. 2521 ໄດ້ເກີດທຸນວ່າການປັກປອງທ້ອງຄືນຂຶ້ນມາ 2 ຮູບແບບ ຂີ່ອ ກຽງເທັນທານຄຣ ແລະ ເມືອງພັຫຍາ
- ທັງຈາກ ພ.ສ 2540 ເກີດການເປົ່າຍິນແປລັງກັບການປັກປອງທ້ອງຄືນໄທຍ່ອຍ່າງມາກ ມີການເປົ່າຍິນແປລັງສູນະ ສູຂາກົບາລທີ່ເດີມມືອຢູ່ 980 ແຫ່ງ ໂດຍປ່ຽນເທິ່ງເປົ່າຍິນເທັນທານຕໍ່ຕຳບລທີ່ໜົດ ມີອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນອຢູ່ 4 ຮູບແບບ ໄດ້ແກ່ ອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນຈັງຫວັດ ເທັນທານ ອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນຕໍ່ຕຳບລ ແລະ ອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນຮູບແບບພິເສດ່າ (ກຽງເທັນທານຄຣແລະ ເມືອງພັຫຍາ) ນອກຈາກນີ້ຍັງມີການຈັດທຳແຜນກາຮະຈາຍ ຢ້ານາຈໃຫ້ແກ່ອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດກາຮະຈາຍກາງກິຈໜ້າທີ່ ແລະ ຮາຍໄດ້ຈາກສ່ວນກລາງໄປໃຫ້ກັບອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນຍ່າງເປັນຮະບນແລະ ຕ່ອນເນື່ອງມາກຂຶ້ນ

ໂສຕທັນ # 13.3 ຮັ້ງຮຽມນູ້ງັກການເມືອງການປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນ

ຮັ້ງຮຽມນູ້ງັກການເມືອງການປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນ

- ຮັ້ງຮຽມນູ້ງັກ ພ.ສ.2540 ມີບັນດຸງຕີ້ວັດເຈນວ່າສາມາຊີກສາທ້ອງຄືນຕ້ອງມາຈາກການເລືອກຕັ້ງ ຄະຸ້ມັງບັນດຸງການທ້ອງຄືນທີ່ ດີເລີກຕົ້ນໃຫ້ມາຈາກການເລືອກຕັ້ງໂດຍຕຽງຈາກປະຫາມທີ່ ມາຈາກຄວາມເຫັນຂອງລົກທ້ອງຄືນ ທຳໃຫ້ຂ້າຮາຊການປະຈຳໄມ້ສາມາດຕຳແໜ່ງໃນຝ່າຍບັນດຸງການປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນ ໄດ້ອືກຕ່ອໄປ
- ໃນຮັ້ງຮຽມນູ້ງັກ ພ.ສ.2534 ແລະ ພ.ສ 2540 ໄດ້ບັນດຸງຕີ້ວັດເກີຍກັບການຄວບຄຸມທີ່ ກຳກັບດູແລການປັກປອງທ້ອງຄືນວ່າ ຕ້ອງທ່າເທົ່າທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຄຸ້ມຄອງປະໂຍ້ນໆຂອງປະຫາມໃນທ້ອງຄືນທີ່ ປະໂຍ້ນປະເທດສ່ວນຮ່ວມ
- ໃນຮັ້ງຮຽມນູ້ງັກ ພ.ສ.2540 ປະກຸບວ່າໃນແນວໂຍບາຍພື້ນສູານແໜ່ງຮັ້ງໃດໆມີບັນດຸງຕີ້ວັດທີ່ ເປີດທາງໃຫ້ມີອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນຮະດັບຈັງຫວັດໄດ້ (ມາຕຣາ 78) ທີ່ໜຶ່ງກໍ່ມາຍຄວາມວ່າ ໃນອານາຄຕອາຈມີຈັງຫວັດທີ່ມີສູນະ ເປັນອົງຄໍກປັກປອງສ່ວນທ້ອງຄືນຂາດໃໝ່ທັງຈັງຫວັດແລະ ມີການເລືອກຕັ້ງຜູ້ບັນດຸງການຈັງຫວັດໂດຍຕຽງ

โสดทัศน์ # 13.4 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

การจัดตั้ง

- พระราชบัญญัตitechบาล พ.ศ.2476 ระบุให้มีสภากองส่วนจังหวัดทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและนำแก่กรรมการจังหวัด โดยไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล
- เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498
- ต่อมาใน พ.ศ.2540 มีการยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 และให้ใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 แทน

องค์ประกอบ

- นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาจากการเลือกตั้งโดยอ้อมจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารของการบริหารส่วนจังหวัดและมีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกการบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งจากสมาชิกสภาจังหวัด จำนวนตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด
- สภากองส่วนการบริหารส่วนจังหวัด ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย สมาชิกสภาจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในแต่ละอำเภอ อยู่ในวาระคราวละ 4 ปีจำนวน สมาชิกสภาจังหวัดขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรในจังหวัด

โสดทัศน์ # 13.5 เทศบาล

เทศบาล

การจัดตั้ง

- จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตitechบาล 2476
- พระราชบัญญัตitechบาล พ.ศ. 2496 กำหนดเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท โดยในการจัดตั้งเทศบาลให้คำนึงถึงจำนวนและความหนาแน่นของประชากร ความสำคัญทางการปกครองของพื้นที่และรายได้
- เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร

องค์ประกอบ

- สภากองเทศบาล มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี โดยสภากองเทศบาล ตำบลมีจำนวนสมาชิกสภา 12 คน สภากองเทศบาลเมืองมีจำนวนสมาชิกสภา 18 คน และสภากองเทศบาลนคร มีจำนวนสมาชิก 24 คน

โสตทัศน์ # 13.5 (ต่อ)

- คณะกรรมการด้วยนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีอีก 2-4 คน กรณีที่เป็นเทศบาลตำบลและเทศบาลเมือง ให้มีเทศมนตรีได้ 2 คน ซึ่งเมื่อร่วมนายกเทศมนตรีเป็นคณะกรรมการแล้ว มีจำนวน 3 คน กรณีเป็นเทศบาลนคร ให้มีเทศมนตรีได้ 4 คน ซึ่งเมื่อร่วมนายกเทศมนตรีเป็นคณะกรรมการแล้วมีจำนวน 5 คน ใน พ.ศ.2543 มีการแก้ไขกฎหมายเทศบาล ให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่เสถียรภาพในการบริหารงานเทศบาล
- นายกเทศมนตรี มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีภาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และมีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 2 คน

โสตทัศน์ # 13.6 องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดตั้ง

- ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ.2499 และถูกยุบเลิกไปโดยประกาศ คณะกรรมการตั้งขึ้นที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515
- ต่อมาใน พ.ศ. 2537 รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้มีการผลักดันให้มีพระราชบัญญัติสถาตัตว์ฯ ให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- สถาตัตว์ฯ ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทอาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้

องค์ประกอบ

- สถาตัตว์ฯ ให้แก่ สมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้น หมู่บ้านละ 2 คน องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีเพียง 1 หมู่บ้านให้สถาตัตว์ฯ ให้สถาตัตว์ฯ ประจำบ้านด้วย สมาชิกสถาตัตว์ฯ ประจำบ้านจำนวน 6 คน และกรณีของสถาตัตว์ฯ ให้สถาตัตว์ฯ ประจำบ้านได้มีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สถาตัตว์ฯ ประจำบ้านนั้นประกอบด้วยสมาชิกของสถาตัตว์ฯ ประจำบ้านจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน
- คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยประธานกรรมการบริหารหนึ่งคนและกรรมการบริหารจำนวนสองคน เลือกจากสมาชิกสถาตัตว์ฯ ประจำบ้านแล้วเล่นอุ่นนายอำเภอ แต่ตั้ง ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

ໂສຕ້າຄົນ # 13.7 ອົງກອນປະຊຸມທີ່

ອົງກອນປະຊຸມທີ່

ການຈັດຕັ້ງ

- ດັ່ງນີ້ມາດີພະພາບບັນຫຼຸດໃບຮັບຮັດການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ ພ.ສ.2518 ໃຫ້ກຽມທີ່ກວດສອບການປະຊຸມທີ່ເປັນໜ່ວຍການປະຊຸມທີ່ໄດ້ຮັບຮັດການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ແລະສາມາຝຶກສາທີ່ມາຈາກການເລືອກຕັ້ງຈາກປະຊາບ
- ຕ່ອມາໃນ ພ.ສ 2528 ໄດ້ມີພະພາບບັນຫຼຸດໃບຮັບຮັດການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ ພ.ສ.2528 ມາໃຊ້ແທນກົງໝາຍເດີມເພື່ອທຳໃຫ້ກຽມທີ່ມີສູ່ານເປັນໜ່ວຍການປະຊຸມທີ່ອ່າງແທ່ຈິງຕາມໜັກການປະຊຸມທີ່ມາຈຳກັດເພີ້ມຂຶ້ນດ້ວຍການເພີ້ມອຳນາຈນ້າທີ່ແລະຄວາມເປັນອີສະໄນກາບຮັບຮັດການແລະຮ່າຍໄດ້

ອົງກອນປະຊຸມທີ່

- ສປາກຽມທີ່ກວດສອບດ້ວຍສາມາຝຶກຫຼືຮ່າຍງວດເລືອກຕັ້ງໂດຍຄື່ອເກັນທໍ່ຮ່າຍງວດໜຶ່ງແລນຄົນຕ່ອງຜູ້ແທນໜຶ່ງຄົນ ເສີ່ງຂອງໜຶ່ງແລນດ້າລຶ່ງທ້າມໜຶ່ງຄົນໃຫ້ຄື່ອເປັນໜຶ່ງແລນ ມີວາງການດຳຮັ່ງດຳແນ່ງ 4 ປີ ທ່ານ້າທີ່ຝ່າຍນີ້ມີບັນຫຼຸດແລະຕ່ວງສອບການທຳກຳທີ່
- ຜູ້ວ່າງການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ ຫຼືຮ່າຍງວດເລືອກຕັ້ງໂດຍວິທີການລົງຄະແນນເລີ່ມຕົ້ນໂດຍຕຽບແລະລັບ ອູ້ໃນດຳແນ່ງຄວາມຮັບຮັດການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ 4 ປີ ໂດຍມີອຳນາຈນ້າທີ່ໃນການບະນຸຍາຍແລະກົງໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ກຳຫັດໃຫ້ເປັນອຳນາຈນ້າທີ່ຂອງຜູ້ວ່າງການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ ຜູ້ວ່າງການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ສາມາດເລັດໄດ້ ແຕ່ສປາກຽມທີ່ມີມີລືຖື ລົມຕິໄມໄວ້ວ່າງໃຈຜູ້ວ່າງການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ແລະຄອນປະຊາບ ຈົນທຳໃຫ້ອອກຈາກດຳແນ່ງໄດ້
- ສປາເຊີດປະຊຸມທີ່ກວດສອບດ້ວຍສາມາຝຶກຫຼືຮ່າຍງວດເລືອກຕັ້ງມີຈຳນວນອ່າງນ້ອຍເຂົດລະ 7 ດາວ ສາມາຝຶກສປາເຊີດມີອາຍຸຄວາມຮັບຮັດການກວດສອບການປະຊຸມທີ່ 4 ປີ ມີໜຶ່ງທີ່ຫລັກເກີຍວ່າຂອງລັ້ມພັນຮັບຜູ້ອໍານວຍການເຂົດ ແລະສປາກຽມທີ່ກວດສອບການປະຊຸມທີ່

โสดทัศน์ # 13.8 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ – พัทยา

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ – พัทยา

การจัดตั้ง

- ใน พ.ศ.2521 รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายจัดตั้งเมืองพัทยา คือนำรูปแบบผู้จัดการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น (City Manager) อย่างที่มีในสหราชอาณาจักรมาใช้โดยผู้จัดการจะเป็นนักบริหารมืออาชีพ ลูกจ้างเข้ามาบริหารโดยมีลัญญาและกำหนดเวลาในการบริหารงาน
- จนกระทั่งใน พ.ศ.2542 มีการยกเลิกกฎหมายเดิม และมีกฎหมายใหม่ซึ่งเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารเมืองพัทยาใหม่ กล่าวคือ ให้มีการเลือกตั้งนายกเมืองพัทยาโดยตรงเข่นเดียวกับเทศบาลเพื่อทำหน้าที่บริหารงานเทศบาล

องค์ประกอบ

- สภาเมืองพัทยา ประกอบด้วยสมาชิกสภาเมืองพัทยา 24 คน เลือกตั้งโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตเมืองพัทยา อายุในวาระคราวละ 4 ปี มีประธานสภาเมืองพัทยา 1 คน รองประธานสภา 2 คน สภาเมืองพัทยามีหน้าที่ในการออกข้อบัญญัติเมืองพัทยา
- นายกเมืองพัทยา มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพัทยา ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และนายกเมืองพัทยาสามารถแต่งตั้งรองนายกเมืองพัทยา จำนวนไม่เกิน 4 คน มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการเมืองพัทยา และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเมืองพัทยาและลูกจ้างเมืองพัทยา

โสดทัศน์ # 13.9 ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

- ตัวแทนของส่วนกลาง (ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ) มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบบังคับทางราชการ
- ตัวแทนส่วนกลางมีอำนาจในการเพิกถอน หรือระงับการปฏิบัติของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้
- ในการนี้ของกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

โสดทัศน์ # 13.10 สภาพปัจุหายาทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

สภาพปัจุหายาทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจุหายาทางการเมือง

- ปัจุหายาวิสัยทัศน์และความคิดในการจัดการการปกครองส่วนท้องถิ่นของผู้มีอำนาจทางการเมือง
- ปัจุหายาการขาดเจตนาการมั่นททางการเมืองที่จริงจังในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น
- ปัจุหายาการขัดแย้งระหว่างแนวคิด “ความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง” กับแนวคิด “ประลิทธิภาพ” ในการบริหารฯ
- ปัจุหายาการเข้าสู่ตัวแทนแห่งทางการเมืองท้องถิ่น
- ปัจุหายาการเมืองในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- ปัจุหายาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
- ปัจุหายาความล้มพังระหว่างรัฐบาลกับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจุหายาการบริหาร

- ปัจุหายาทัศนคติของกลุ่มข้าราชการ
- ปัจุหายาชี้ด้วยความสามารถของบุคลากรในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ปัจุหายาการคลังท้องถิ่น

โสดทัศน์ # 13.11 การปฏิรูปการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย

การปฏิรูปการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย

- การให้โอกาสคนดีเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
- การสร้างความมีประลิทธิภาพ ประลิทธิผลในการเมืองการบริหารท้องถิ่น
- การส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารงานท้องถิ่น
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ยึดหลักกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่
- การพัฒนาชี้ด้วยความสามารถทางด้านการคลังท้องถิ่น
- การส่งเสริมคุณธรรมแก่ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น
- การให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง

โสดทัศน์ # 14.1 ความหมายของวัฒนธรรมการเมือง

ความหมายของวัฒนธรรมการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง แบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อระบบการเมือง

โสดทัศน์ # 14.2 วัฒนธรรมทางการเมืองกับรูปแบบของระบบการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองกับรูปแบบของระบบการเมือง

อลมอนด์ (Almond) และ เวอร์บَا (Verba) จำแนกวัฒนธรรมทางการเมืองออกเป็น 3 ประเภท

- **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ (Parochial Political Culture)** ประชาชนไม่มีความคิดที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งไม่ได้ตั้งความหวังหรือตั้งข้อเรียกร้องจากระบบการเมือง
- **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไฟร์ฟ้า (Subject Political Culture)** เป็นวัฒนธรรมที่ลามาซึกของลังคอม ตระหนักในความรู้ ความเข้าใจ ในระบบการเมืองโดยทั่ว ๆ ไป ระดับหนึ่ง แต่ไม่กล้าแสดงออก ไม่เรียกร้อง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง
- **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (Participant Political Culture)** วัฒนธรรมทางการเมืองของลังคอม ที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ มีความผูกพันต่อระบบการเมือง จะเรียกร้องหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ระบบการเมืองตอบสนองข้อเรียกร้อง ประชาชนมีความตื่นตัว มีจิตสำนึกทางการเมืองและมีความรับผิดชอบทางการเมือง

โสดทัศน์ # 14.3 วัฒนธรรมทางการเมืองกับพฤติกรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองกับพฤติกรรมทางการเมือง

- วัฒนธรรมทางการเมืองย่อมเป็นตัวแปรต้น พฤติกรรมทางการเมืองเป็นตัวแปรตาม ดังนั้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองก็เปลี่ยนตามไปด้วย
- ปัจจัยสำคัญของการเกิดขึ้นของพฤติกรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
- รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 ได้พยายามเสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองที่จะนำไปสู่พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย

ใบสัมภาร์ที่ 14.4 วัฒนธรรมทางการเมืองกับพัฒนาทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองกับพัฒนาทางการเมือง

Lucian Pye องค์ประกอบของการพัฒนาการทางการเมือง ซึ่งเรียกว่า Development Syndrome

- ความเท่าเทียมกัน (equality)
- ความสามารถของระบบการเมือง (capacity)
- การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ (differentiation and specialization)

Samuel Huntington

- การพัฒนาการทางการเมืองก็คือการสร้างสถาบันทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไป
- “การสร้างความเป็นสถาบัน” (Political Institutionalization) หมายความว่าสถาบันทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพสูงจะต้องมีลักษณะ 4 ประการ คือ (1) มีความยืดหยุ่นสูง (2) มีความลับซับซ้อนมาก (3) มีความเป็นอิสระ และ (4) มีความกลมเกลียวมาก

ใบสัมภาร์ที่ 14.5 ปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญของพัฒนาการทางการเมือง

ปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญของพัฒนาการทางการเมือง

- การทำให้สถาบันทางการเมืองต่าง ๆ เกิดความเข้มแข็ง หรือการสร้างความเป็นสถาบันทางการเมือง
- ภายใต้เงื่อนไข พัฒนาการทางการเมืองเป็นเรื่องของการรักษาเสถียรภาพทางการเมือง ในขณะที่ลังคอม กำลังเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงย่อมลุ่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมทางการเมืองให้มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย หรือหากวัฒนธรรมทางการเมืองมีความเปลี่ยนแปลงก็ย่อมลุ่งผลกระทบต่อลังคอมการเมืองโดยปริยายเท่ากับว่าเสถียรภาพทางการเมืองของระบบการเมืองลึก ๆ แล้วขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองนั้นเอง

โปรดทัศน์ # 14.6 การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ

<p>Myron Weiner</p>	<p>การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ต้องมีการกระทำ (action) ● เป็นไปโดยสมัครใจ (voluntary) ● ต้องมีการเลือก (choice) หรือทางให้เลือกมากกว่าหนึ่งเลือก
<p>Samuel Huntington และ Joan M. Neison</p>	<p>ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เฉพาะการกระทำไม่รวมถึงทัศนคติ ● เป็นการกระทำของผู้มีส่วนร่วมที่เป็นพลเมืองธรรมด้า ไม่ใช่นักการเมืองอาชีพ ● กิจกรรมทางการเมืองของผู้มีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นประชาชนธรรมดานั้นจะมีลักษณะเป็นช่วง ๆ ไม่ต่อเนื่อง (intermittent) เป็นกิจกรรมที่ไม่เต็มเวลา (part-time) และเป็นบทบาทรองจากบทบาทอื่น ๆ ● เป็นการกระทำเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ● การมีส่วนร่วมทางการเมือง อาจเป็นไปด้วยความลำบากของตนเองหรือถูกหักจุ้ง ระดมพลังให้เข้าร่วมก็ได้
<p>Norman H. Nie และ Sidney Verba</p>	<p>ลักษณะของการมีส่วนร่วมทางการเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมของพลเมืองเฉพาะบุคคล รวมทั้งผู้เจ้ายชาติอกภูเกณฑ์แต่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอาชีพ ● เป็นกิจกรรมซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจการเลือกของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ● การเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองโดยการกระทำกิจกรรม

โปรดทัศน์ # 14.7 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

- การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหัวใจของการพัฒนาประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความสำคัญในเชิงสร้างสรรค์ เกื้อกูล รองรับ สนับสนุน ให้ระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยดำเนินอยู่ได้
- การมีส่วนร่วมทางการเมืองของระบบการเมืองแบบเด็ดขาด ผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจจะเป็นผู้ตัดสินใจสูงสุดเพียงผู้เดียวหรือคณะเดียว ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ใต้ปกครองล่วงใหญ่ได้เข้ามายึบบทบาทร่วมแต่อย่างใด จึงทำให้มีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเรื่องต้องห้าม

โสดทัศน์ # 14.8 รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

- รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบของประชาธิปไตยเป็น 2 รูปแบบ คือ
 - การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเป็นทางการ
 - การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ

โสดทัศน์ # 14.9 ปัญหาและแนวโน้มของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ปัญหาและแนวโน้มของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

- ถ้าหากมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสร้างสรรค์มีอยู่ในระดับที่สูง ในขณะที่รัฐบาลมีความสามารถในการตอบสนองข้อเรียกร้องต่าง ๆ ได้ดี ย่อมทำให้ระบบการเมืองนั้นมีเสถียรภาพทางการเมือง
- ในทางกลับกันหากการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่สร้างสรรค์ได้รับการยอมรับในวงกว้าง มีระดับสูง รัฐบาลไม่มีความสามารถในการตอบสนองความต้องการใด ๆ ได้อาจนำสู่ความไม่เสถียรภาพทางการเมือง

โสดทัศน์ # 14.10 วัฒนธรรมทางการเมืองและผลกระทบที่มีต่อพัฒนาการทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองและผลกระทบที่มีต่อพัฒนาการทางการเมือง

- พัฒนาการของระบบของประชาธิปไตยมีลักษณะจากบันลุณสู่ล่าง
- การเมืองไทยขาดการสร้างสถาบันทางการเมืองและกระบวนการทางการเมืองให้มีความต่อเนื่องมีเสถียรภาพ สำรองอยู่ได้อย่างเหมาะสมสมบูรณ์แนวทางการปกครองในระบบของประชาธิปไตย ตามแนวทางของยันติงตัน (Huntington)
- วัฒนธรรมทางการเมืองของไทยยังคงมีลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเพร่ฝาแฝดอยู่ ลั่งพลให้เกิดพฤติกรรมทางการเมือง ที่ไม่เอื้อต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
- วัฒนธรรมทางการเมืองแบบเพร่ฝาของไทย ไม่เอื้อต่อการสร้างความเท่าเทียมกัน โครงสร้างทางการเมืองที่ลับซับซ้อน และความสามารถของระบบการเมือง ตามแนวทางของ Lucian Pye

โสดทัศน์ # 14.11 วัฒนธรรมทางการเมืองไทยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย

วัฒนธรรมทางการเมืองไทยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย

การเสริมสร้างทางวัฒนธรรมทางการเมืองไทยให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น จำแนกลักษณะของ การมีส่วนร่วมที่สำคัญเป็นเครื่องขึ้นได้อよ่างน้อย 3 ประการ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อส่วนรวม
 - 1.1 การยึดมั่นในความซื่อสัตย์
 - 1.2 การยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม
 - 1.3 การยึดมั่นในหลักผลประโยชน์ส่วนรวม
 - 1.4 การยึดมั่นในความถูกต้อง
 - 1.5 การแยกระหว่างทรัพย์สินสาธารณะกับทรัพย์สินส่วนตัว
2. การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
3. การเสริมสร้างค่านิยม “วัฒนธรรมการต่อสู้เพื่อความชอบธรรม”

โสดทัศน์ # 14.12 การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับอนาคตทางการเมืองไทย

การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับอนาคตทางการเมืองไทย

- การสร้างระบบประชาธิปไตยที่เข้มแข็งจำเป็นต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
- ความสำเร็จของระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย จำเป็นต้องมีลักษณะของการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสร้างสรรค์ที่อยู่ในขอบเขตแห่งกิจการร่วมกัน หรือภายใต้เจตนามณฑามรรภ์ธรรมนูญ
- การรวมกลุ่มสร้างเป็นเครือข่ายที่มีระบบการบริหารการจัดการที่ดีอาจเป็นหนทางหนึ่งของการเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ใหม่อำนวยในการต่อรอง
- ที่ผ่านมาประชาชนกับการรวมกลุ่มผลประโยชน์มีลักษณะอย่างหลวง ๆ ไม่จริงจัง ตลอดจนขาดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม ประชาชนยังไม่มีจิตลัมบิก ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนคนไทยมีคุณภาพในระดับต่ำ

โสดทัศน์ # 15.1 การสร้างความเป็นสถาบันให้แก่สถาบันทางการเมือง

การสร้างความเป็นสถาบันให้แก่สถาบันทางการเมือง

- ความเป็นสถาบัน

ความเป็นสถาบันเข่นนั้น หมายความว่า ระบบการเมืองและสถาบันทางการเมือง สามารถผลักดัน การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจากการเปลี่ยนระบบใหม่ โดยไม่เกิดความวุ่นวาย ไม่มีการใช้ความรุนแรง จนทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดความชงกัน

โสดทัศน์ # 15.2 การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองและจิตสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะ

การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองและจิตสำนึกต่อประโยชน์สาธารณะ

- เสริมสร้างจริยธรรมให้กับบรรดานักการเมือง

เนื่องจากนักการเมืองจำนวนไม่น้อยที่อ้างว่าได้ทำการกฎหมายแล้ว แต่เม็กจะเป็นการทำกฎหมายตามที่ตัวเองตีความทำให้ลึกลับกฎหมายโดยเป็นถูก ดังนั้นต้องเสริมสร้างจริยธรรมเพื่อไม่ให้มีการตีความกฎหมายเข้าข้างตนเองให้เป็นถูก

โสดทัศน์ # 15.3 ปัจจัยต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของปฏิรูปและพัฒนาสถาบันทางการเมือง

- ปัจจัยต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของปฏิรูปและพัฒนาสถาบันทางการเมือง

ความสำเร็จและความล้มเหลวของการปฏิรูปและพัฒนาสถาบันทางการเมืองขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังนี้

- ปัจจัยแรก คือความมุ่งมั่นของผู้นำในการปฏิรูปและพัฒนาสถาบันทางการเมือง
- ปัจจัยที่สอง ผู้นำจะต้องสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ที่ขัดขวางการปฏิรูปและการเปลี่ยนแปลง
- ปัจจัยที่สาม คือต้องมีความต่อเนื่อง
- ปัจจัยที่สี่ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวยังขึ้นอยู่กับการจัดลำดับก่อนหลังว่าจะพัฒนาสถาบัน ไหนก่อน
- ปัจจัยที่ห้าคือ การยอมรับจากประชาชน

โสดทัศน์ # 15.4 การเสริมสร้างให้กระบวนการทางการเมือง

- การเสริมสร้างให้กระบวนการทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง ต้องมีการพัฒนาระบบการเมือง มีความชอบธรรม มีการยอมรับจากประชาชนและกลุ่มพลังต่าง ๆ

مسئลทคณ์ # 15.5 การแก้ไขระบบการเลือกตั้งให้สะท้อนความต้องการของประชาชน

การแก้ไขระบบการเลือกตั้งให้สะท้อนความต้องการของประชาชน

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญคือ การเลือกตั้ง ถ้าจะแก้ไขปัญหาการเลือกตั้งให้มีผลที่สะท้อนความต้องการที่แท้จริงของประชาชนก็ต้องแก้ไขที่การทุจริตในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการซื้อขายเสียง อาจมีข้อวิจารณ์ได้ว่าการซื้อขายเสียงนั้นได้ผู้แทนที่ตรงกับความต้องการของผู้เลือกตั้ง
- การรณรงค์เพื่อเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยมของประชาชนเรื่องการซื้อเสียงต้องทำอย่างต่อเนื่องกว้างขวาง ระยะเวลานานพอสมควร วิธีการแรก คือการให้การศึกษาในเรื่องนี้สามารถทำได้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ วิธีที่สอง คือการเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้ง

